

РОДОВО ИМЕННИЕ - къща с двор с площ от 10 декара, частна собственост на семейството и рода. Върху него се изгражда самоподдържаща се екосистема (гора, езеро, зеленчукова и плодна градина, поляна), включваща домашните и горските животни по такъв начин, че срещу минимално вложени усилия от стопаните тя им осигурява чиста, прясна храна, жива вода и пълен с етери въздух. Носи им радост и здраве, запазва любовта в семействата и води до независимост от менящите се социални и политически системи за поколения напред.
Възпитанието на децата в тази среда развива максимално заложбите и дарованията им, за да израснат мислещи и способни на щастие човеци. С всяка изминала година Родовото имение увеличава своята парична стойност, ставайки безценно за децата и внуците.

ДА НАПРАВИМ БЪЛГАРИЯ РАЙСКА ГРАДИНА

НАЦИОНАЛЕН СЕДМИЧНИК

ИЗЛИЗА ВСЕКИ ПОНЕДЕЛНИК

цена 0.50 лв.

ПОТОМКАТА НА ЛЕВСКИ

Албена А. ЯНКУЛОВА

Тя е петата Гина в рода след майката на Левски. Основателка на Сдружение за взаимопомощ и милосърдие "Баба Тонка". Инициаторка за канонизирането на Левски за светец. Съпруга на музиковеда проф. Тодор Джиджев. Майка и баба. Почти на 80 г. Радее за основаването на екоселище между Камбаните в "Младост-4" и Пречиствателната станция, построена по времето на Софийски като кмет на

столицата. Мечтата на живота ѝ - да се построи параклис "Свети Безкостници" на мястото, където Левски е преживял последната си нощ - зад Централния военен клуб в София.

Мекота, мъдрост, благост лъхат от тази жена. Трябва да внимавам - журналистическата агресия тук е неуместна. Трябва да я предразположа. Предлагам ѝ да се разходим, без да зная, че е болна и недвижда. Тя се отзовава - вървим по алея, тя говори, говори,

поспира да се порадва на минаващо куче, на дете... По-късно, от леките ѝ въздишки улавям задъхването. Не обича да се снима - обяснява ми, че недвижда и затова не е естетично да се снима. Изключително скромна - питам я защо не показва снимката на внука си Велин Джиджев, награден за постижения по математика, с президента Първанов. Отговорът е: "Скромно, трябва поскромно!"

На стр. 6-7

ЕДНО РАЗЛИЧНО МНЕНИЕ ЗА РОДОВО ИМЕННИЕ

Проф. Аспарух ПЕТРАКИЕВ
Родово имение с. Варвара, Бургаско
E-mail: han_asparuh@abv.bg
han_asparuh@yahoo.com

Несъмнено всеки би желал да си сътвори малка или голяма "райска градина" и да прекарва живота си в нея, да се наслаждава заедно с близките си на благата ѝ. Като човек, който го е преживял, бих искал да споделя, че това никак не е лесно и просто, както може би някои си го представят, макар да е много атрактивно и да носи разнообразни приятни емоции и истинско удовлетворение. Разбира се, ако човек разполага с много пари и време, нещата стоят по-иначе и проблемите се решават простичко и бързо.

Преди да мина към същността на моята статия, бих искал да отбележа, че издаването на националния седмичник "РОДОВО ИМЕННИЕ" е много навременно, полезно и нужно. За мен е приятно удоволствие да поздравя инициаторите, редакцията колегия и Издателската къща "Новата цивилизация", които наред с този чудесен, единствен по рода си седмичник, вече издадоха и голям брой интересни книги от поредицата "Библиотека Анастасия". Ако създаването на подобни именения бъде подкрепено от държавата и масовизирано, това наистина може да преобрази България и хората у нас. Това е един от начините нашата страна да стане втора Швейцария. Природните предпоставки са налице.

На стр. 12-13

ПРИКАЗКА БЕЗ ИМЕ

Имаше един свят -
посивял от сивите мисли на хората,
много ужасен свят,
по-ужасен от среднощен кошмар,
по-неясен от мъгла,
по-объркан от заблудил се човек,
по-безличен от глупост, от път, неводещ наникъде.
Много отчаян свят бе това.
И хората с отчаяни мисли,
от които не можеха да излязат,
бяха създали този свят,
бяха разорили цветовете,
бяха похитили красотата,
бяха забравили същността си,
бяха ослепели от страдание и мъка,
които сами си измисляха.
Всеки упрекваше другия,
а бяха виновни всички вкупом
с нещата, които създаваха.
И в този тъжен, тъжен свят,
като нощно видение,
като бленуване на луд,
като кълбо от детски сънища,
излезе едно прелестно създание,
една фея, облечена в розово
и наметната с шал от дъгата.
Тя погледна към хората
и хората притихнаха.
Хората цял живот бяха чакали това -
някой да ги хване за ръка и да ги поведе
в света на Цветовете, Красотата и Любовта.
Хората забравиха лошите си мисли
и се усмихнаха един на друг.

Венцислав Йорданов Динев

В каталога на
РП нашият номер е

618

Свобода и справедливост за българските милосърдни сестри, практикували в Либия най-благородната професия в света - медицинската. Да се прекратят жестокостите над тези, които не са отнемали, а са дарявали живот и здраве на хората, а сега са невинни жертви на политически заговор.

СЪТВОРЕНИЕ - ИСТОРИЯТА НА ЧОВЕЧЕСТВОТО, РАЗКАЗАНА ОТ АНАСТАСИЯ

СЪБУЖДАНЕ НА МОГЪЩИЯ ДУХ НА БЪЛГАРИТЕ

"Добре би било, ако в уговорен час, например в шест сутринта, се събудят много хора и мислят поне петнадесет минути за нещо добро. Не е важно конкретно за какво, важно е да са светли мисли. Може да се мисли за децата, за тези, които обичаш, и още да се помисли за това, как да се направи, че на всички да им е добре. И колкото повече хора постъпват така, толкова по-бързо отговорът ще се появи. Времето поясни на Земята са различни, тя се върти, но образите, създадени от светлите мисли на тези хора, ще се слоят в единен ярък и наситен образ на осъзнатост. **Едновременно мислене за нещо светло усилва способността на всекиго и то многократно.**"

Владимир Мегре, "Анастасия" II книга

РОДЪТ НА АНАСТАСИЯ

Не плачело момиченцето и не крещяло. Сърцето малко ритъма забавяло. Само понякога с устенца то търсело на майка си живителната гръд, искало да пие.

Бог няма ръце от плът. И виждащ всичко, не можел да притисне Той момиченцето към гръдта си. Отдал всичко, какво той още можел да даде? И тогава, способният цяла Вселена да запълни с мечтата си, над онзи лес на кълбо се свил. В кълбенце малко, способно при разширение бързо необятните вселенски светове да разпилее. Той концентрирал над леса енергията цяла на любовта си. Любовта към всичките Свои творения. Той възпявал се чрез тях в деянията земни. И те...

Капчица дъжд докоснала устните, вече посинели, на момиченцето, лежащо на тревата, и тутакси ветрец полъхнал топъл, прашец изпаднал от дървото и детето него вдишало. И минал

ден, нощ настъпила, а не умирали детето. Горските твари, всички зверове, от негата Божествена погалени, момиченцето за своя рожба признали.

Минавали години, тя растяла и станала девойка. Ще я назова Лилит.

Когато стъпвала по озарената от изгрева трева, всичко радостно зовяло "Лилит"! Лилит с усмивката си озарявала и галела света, създаден край нея от Бог. И всичко обкръжаващо я, Лилит приемала като майка и баща.

Вече пораснала, тя все по-често към края на гората приближавала. Тихичко криейки се сред треви и храсти, следяла как хората, така приличащи на нея, живеят странен някакъв живот. Те от Божиите творения все повече се отдалечавали, строяли жилища, наоколо рушили всичко и в кожи животински се обличали. Убивайки Божия твар, те се възхищавали и възхвалявали по-бързите убиващи. От умъртвеното все нещо създавали. Не знаела Лилит тогава, че като творяли мъртво от живото, хората се смятали за умни.

Към хората тя се стремяла, за да им каже, че може да донесе на всички радост. Желала тя съвместно сътворение и от съзерцанието му - радост. В нея все повече нараствала потребността за раждане на ново, живо божествено творение.

Своя взор отправяла тя често към един. Сред другите невзрачен той изглеждал. Недалече копието мятал, неуспяващ считал се в убийствата, замислен бил и пеел често тихо, уединен, мечтаел си за нещо свое.

Веднъж Лилит пред хората излязла. Живителни дарове горски, в лозова кошница събрани, носела към хорската тълпа и към мъжете, спорещи за нещо край убито слонче. Сред тях и той бил, нейният избраник. Щом я видяли, всички замълчали. Лилит била прекрасна. И без да знае, че у мъжете вече плътските желания преобладавали над всичко, тя голото си тяло не прикрила. Тълпата хукнала към нея. Тя даровете свои оставила на тревата и гледала очите на бягащите как в похот горели. И той, избраникът ѝ, хукнал след тях.

Дори от разстояние усетила Лилит внезапно, че вълна от агресия докоснала тънките струни на душата ѝ. Пристъпила назад, обърнала се и побягнала от приближаващите воини.

От желанието горящи, дълго те преследвали Лилит. Тя леко бягала без да се умори, а гонещите я се обливали в пот. Но не им било съдено да я хванат. Не знаели онези, които пожелали прекрасното да хванат, че да го познаят, отвътре в себе си същото трябва да извикват.

От бягането воините се уморили. Загубили от погледа си Лилит, обратно тръгнали и се заблудили. Все пак накрая пътя те открили.

Само един в гората да блуждае продължавал. Уморен, приседнал на дърво, запял. Лилит, криейки се тихо, го наблюдавала и слушала как песен пеел тоз, към когото се стремяла, и който с всичките мъже след нея бягал. Все пак пред него отдалеч излязла тя, за да му покаже пътя към дома. И тръгнал той, не хукнал да я гони. Когато стигнали до края на гората и той видял огньовете на своя стан, забравил всичко и към тях затичал. Бягащия си избраник гледала Лилит. Ту биело сърцето ѝ необичайно, ту изведнъж замирало, когато Лилит за себе си повтаряла: "Бъди щастлив сред другите и ти, любими, щастлив бъди. О, как бих искала не песен тъжна, а щастлива песен от теб да чуя тук, в моята гора."

Внезапно бягащият спрял, замислен към гората се обърнал, после към стана все тъй замислено погледнал и пак към гората отправил поглед. И изведнъж захвърлил копието и уверено закрачил. Вървял натам, където скритата Лилит стояла. Когато укритието ѝ подминавал, тя погледа си не изпускала от него. И може би го спрял любящият ѝ поглед. Той се обърнал, тръгнал към Лилит. Застанал редом, а тя не побягнала от него. В протегнатата му ръка положила все още нерешително дланта си. И заедно, ръка в ръка, те тръгнали, без да кажат дума. Към полянката, където раснала Лилит, вървели поетът, мой баща, и моята прамайка.

"СЪТВОРЕНИЕ", Владимир МЕГРЕ
Превод М. Дончева

Да обхванеш необятното: Записки на педагога

Акад. Михаил П. ШЧЕТИНИН

- След няколко месеца ще получите документ за средно образование, не напразно го наричат "зрелостно свидетелство" - като че ли размишлявайки наум, започнах аз. - В него са отразени вашите успехи при изучаването на науките... За нещастие в редиците дисциплини няма най-главната - как се става човек. Изглежда, това е, защото по този предмет ние не преставаме нито една минута през целия си живот да се явяваме на изпити. През целия си живот... Всичко, което стана във вашия клас, не трябва да се повтаря. Моля ви, направете най-внимателен анализ на случилото се. Потърсете отговорност от всяко действащо лице. - Наблегнах на думата "всяко". - Решението моля да ми бъде съобщено...

Отваряйки вратата на кабинета, видях Олег и Таня.

- Е, как е? Разговаряте ли? - попитах разсеяно.

- Михаил Петрович! Вече казаха на Таня. Какво могат тук думите... Това сега е за цял живот... Таня? Михаил Петрович! Срам ме е от себе си... Аз... ако знаете... - в очите на Олег блеснаха сълзи...

- Не е нужно, Олег... - Таня го докосна до ръката. - Аз вече ти простих...

- Вървете, чакат ви в класа... -

прекъснах Таня. - Олег, ще дойдеш при мен... вдругиден, след часовете.

Излязоха. Колко интересно е устроен човек все пак. Тя му каза: "Простила..." Това е от добрина, от неизтребимото човешко желание за добро към другия. Тя му каза: "Прощавам", но случилото се задълго ще влезе в живота ѝ и всеки път ще отеква болка, когато в паметта ѝ изплува преживяното... А нима в Олег няма да остане незарастваща рана в сърцето от постъпката му?... С какво да бъде изкупена сега? С какво да заличи болката, причинена на другия? Ако можеше човек, както в киното, да преснима неудачния кадър от своя живот като несполучлива проба! Човекът твори живота си един път. Нищо не може да се повтори, измени, изправи, както не можеш да измениш, не можеш да поправиш, да върнеш своята постъпка, учителю... Вие навярно вече сте ми приготвили обвинението? Не е нужно... Колкото и време да мине, винаги ще се обвинявам за тази непоростима грешка. Аз се обвинявах и тогава, когато десетокласниците, знаейки как оценявам своите действия, дойдоха в кабинета си да ми кажат: "Вие постъпихте правилно", обвинявах се и тогава, когато след две години четях писмото на старшина Сеничкин: "...Най-добре помня този, късия, но за цял

живот паметен урок... тогава разбрах, че ако Вие сте приели риска от уволнение, то е, за да не отстъпите, да не се примирите, да не тръгнете на никакви съглашения с моята позиция, това означава, че вашата позиция е по-силна от тогавашната моя. Аз тогава бях готов да се проваля въвн земя от срам, когато се видях от вашата гледна точка..."

Колкото и да работя в училище, ще се вина за това, че не успях да предизвикам чувството на срам в Сеничкин с друг способ, че не можах да изразя по друг начин своето отношение към неговата постъпка. И не дай боже, ако някой ме разбере превратно и използва описания изключително извънреден случай като пример за оправдание на собствената си жестокост... Но за тези нестандартни и нетипични случаи пиша затова, за да помогнат вярно да се види отправната точка на педаго-

гическо въздействие, а това има голямо значение при избора на най-ефективните пътища на възпитанието. Размишлявайки много над всеки от описаните случаи, стигнах до извода, че неочакваният положителен ефект от моите педагогически провали се дължи на убедеността и искреността на реакцията към това, което смятам за отвратително в хората и техните постъпки. Ако ти не чувстваш гняв, а го изиграеш, то гняв няма. Ако сам не вярваш на своите думи, как ще им повярва ученикът? На ученика може да се предаде само това, с което сам си изпълнен. Педагогиката не съществува извън личността на учителя. Пътищата за усъвършенстване на личността на учащите се минават през усъвършенстването на самия учител. Твърдението: кажи ми кой е твой учител и ще ти кажа кой си ти - е справедливо и правилно, както е справедливо и правилно твърдението: кажи ми кой си ти и аз ще ти кажа кой е твой учител. И още разсъждавах върху това, че нашето възпитание стана основно словесно. Не произлизат ли от тук много от нашите беди? На нас днес крайно не ни достига възпитаваща дейност. Както е известно, за да възпитаеш отговорност, има само едно средство - да я възложиш на човека.

Общи разпоредби

Чл. 1. /1/ Българска Родна Партия /в аббревиатура БРП/ е политическа организация на физически лица - граждани на Република България, обединени от идеите на екохуманизма, признаващи настоящия Устав и приели доброволно да работят за реализация на нейната програма;

/2/ БРП осъществява своята дейност в съответствие с Конституцията на страната, Закона за политическите партии, националното законодателство и настоящия Устав;

/3/ БРП е юридическо лице, регистрирано по закона за политическите партии. Членовете на партията не отговарят солидарно за задълженията на партията, както и партията не носи отговорност по задълженията на свои членове;

/4/ Юридическият адрес на БРП е в град София, община "Изток", бул. "Никола Габровски" №1, хотел "Дияна" 1, ет. 6, ап.62, тел.: 02/962-16-89 ; 02/962-16-88.

/5/ БРП има собствен печат, бланки, емблема и други партийни реквизити, приети от Учредителното събрание и регистрирани по утвърдения от законодателя начин.

Цели и задачи на БРП

Чл. 2. /1/ Основна програмна цел на БРП е възраждането на България.

/2/ Реализирането на нашата голяма цел - възраждането на България включва:

- възвръщането на начина на живот на народа и на обредите, които съхраняват любовта в семействата завинаги; възраждане на празниците, помагачи на човек да намери своята половина;
- запазване на националната идентичност и култура;
- преразглеждане на сегашната ценностна система и замяната ѝ с исконните български духовни ценности - стремеж към доброто и любов към семейството, рода и Родината;

- създаване на гражданско общество от свободни хора, а не роби, принудени да оцеляват, продавайки своя труд;

- изграждане на екологични селища, съставени от родови имения - частни участъци земя с размер от 10 до 20 декара, с езеро, къща, овощни насаждения и гора. Човек се ражда свободен и с равни права и има право да отстоява своята свобода и своя жизнен ареал-късче родна земя, където да живее щастливо, в любов и хармония със законите на Твореца. Множеството родови имения ще превърнат България в Райска градина.

Чл. 3. /1/ Главната задача на БРП е да работи за провеждане на необходимите законодателни реформи за осъществяване на партийната програма за изграждане на родови имения и екоселища като центрове на бъдещото екообщество.

/2/ Законодателни приоритети:
- фиксиране в Конституцията на Република България на конституционно "право на Родина". Това означава всеки български граж-

ПРОЕКТО-УСТАВ НА БЪЛГАРСКА РОДНА ПАРТИЯ

данин да може да притежава за пожизнено ползване, без право на продажба, но с право на унаследяване, участък земя с размер между 10 и 20 декара за създаване на родово имение;

- приемане на Закон за екоселищата от родови имения. Законът да регламентира създаването на земеделска борса, чрез която собственици на земя ще получават възможност за закупуване и замяна на земи с цел включване в дадено екоселище. На безимотни граждани и възпитаници на домове за деца без родителски грижи, които декларират желание за включване в екоселища, държавата да осигури безвъзмездно оземляване, срещу задължението за стопанисване и поддържане на участъка по методите на екологичното земеделие;

- въвеждане на специален данъчен статут за екоселищата - земята на родовото имение, постройките и съоръженията върху нея, както и собствена земеделска продукция да се освободят от всякакви данъци, налози и акцизи.

Чл. 4. /1/ БРП си поставя задачата да отстоява и съдейства за утвърждаване в България на: принципите на морала и спазването на законността, свобода на съвестта, етническа и религиозна търпимост, осигуряване на достоен живот за всички слоеве от населението, управление чрез референдуми;

/2/ При участие в управлението БРП ще работи за изграждане на социално ориентирана пазарна икономика - държавно осигурено образование и здравеопазване и гарантиране от държавата на правото на труд за всеки български гражданин;

Членство

Чл. 5. /1/ Член на БРП може да бъде всеки пълнолетен български гражданин, който има избирателни права и приема да работи за осъществяването на нейните програмни цели и задачи чрез разрешени от закона политически средства.

/2/ За член на БРП може да бъде приет всеки български гражданин, който отговаря на изискванията по ал.1 и не изповядва антихуманна идеология. Не се допуска ограничаване на членството по религиозна или етническа принадлежност или по пол.

/3/ Правоотношение за членство се създава въз основа на писмено заявление на кандидата до местната общинска организация и възниква с решение на Общинското изпълнително бюро, прието с обикновено мнозинство на присъстващите. Член на БРП може да членува само в една местна организация.

/4/ Членството на БРП се прекратява в случай на:

- по желание на членуващия, заявено писмено;

- изключване за дейност, несъвместима с целите и задачите на БРП;

- смърт.

/5/ Изключването на член на БРП се осъществява от Общинското събрание на местната организация, в която членува: при системно нарушаване на устава, при наличието на влязла в сила присъда за извършване на умишлено престъпление от общ характер, при действия, компрометиращи БРП. Гласуването може да бъде свикано по инициатива на Общинското изпълнително бюро на съответната община или по искане най-малко на 30% от нейните членове.

/6/ Решението на Общинското събрание е окончателно.

Права и задължения на членовете на партията

Чл. 6. /1/ Всички членове на партията имат право:

1. Да избират и да бъдат избирани във всички органи, съгласно този устав;

2. да участват в работата на местната организация, в която членуват;

3. да правят предложения, свързани с дейността на БРП и с неговите органи;

4. да търсят и получават информация по всички въпроси, свързани с позициите, вътрешната организация и международните контакти.

5. да избират и да бъдат избирани като кандидати на БРП в органите на централната и местната власт.

/2/ Членовете на партията са длъжни:

1. Да спазват устава и решенията на БРП и да работят за утвърждаването на идеологията и постигането на нейните цели и задачи;

2. да опазват доброто име на БРП и да не предприемат действия, които водят до уронване на престижа ѝ;

3. да участват в организационния живот на БРП чрез местните структури, в които членуват, и да участват в избирателните кампании;

4. да допринасят с поведението си в обществото за издигане на престижа на БРП.

5. да плащат редовно определе-

ния членски внос в общинската организация, в която членуват.

Органи и структури на БРП

Чл. 7. /1/ БРП има следните структури:

- национално събрание,
- общински събрания
- национално изпълнително бюро,
- общински изпълнителни бюра,
- национална контролна комисиция,
- общински контролни комисии,
- местни организации.

Национално събрание

Чл. 8. /1/ Националното събрание е върховен орган на БРП. В него участват всички членове на БРП.

/2/ Националното събрание се организира и провежда от Националното изпълнително бюро на всеки шест месеца. Когато важни причини налагат, Националното изпълнително бюро по своя инициатива или по искане на една трета от общинските организации може да реши провеждането на извънредно Национално събрание.

/3/ Националното събрание:

- изменя и допълва устава на БРП;

- одобрява символите, печата и другите отличителни знаци на БРП;

- утвърждава и актуализира програмата на БРП;

- избира състава на Националното изпълнително бюро за срок от две години;

- определя състава на Националната контролна комисиция за срок от две години;

- приема годишен отчет от Националното изпълнително бюро за дейността на БРП;

- одобрява Правилник за провеждане на Националното и Общинското събрание.

- приема правилник за дейността на партията;

- решава въпроси от организационен и финансов характер. Изменя членския внос.

- избира кандидатите за депутати в Народното събрание на Р. България.

/4/ Решенията на Националното събрание са редовни, ако на него са взели участие повече от половината членове на БРП.

/5/ Решенията на Националното събрание се вземат с обикновено мнозинство (50%+1гласа). Гласуването е явво.

На стр. 4

СЪОБЩЕНИЕ

Уважаеми читатели, скъпи приятели!

Поради това, че много от вас се обаждат в редакцията на вестника с въпроса откъде да се снабдят със седмичника "Родово имение", ви уведомяваме, че всеки месец от 1-во до 15-то число можете да се абонирате във всички пощенски станции на страната. Каталогният ни номер в Български пощи е 618, абонаментът до края на 2007 г. е 14 лв.

Заявки за абонамент могат да се направят и на телефоните в редакцията: 02/962-16-85 и 02/962-16-86.

За желаещите да разпространяват вестника в разпространителската мрежа с търговска отстъпка телефон за връзка: 0888 693359.

Редакцията колективно благодари предварително за вашата отзивчивост.

Издател на в-к "Родово имение"
Атанас Панчев

**БЪЛГАРСКА
РОДНА ПАРТИЯ**

От стр. 3
/6/ Решенията на Националното събрание са задължителни за всички структури, органи и членове на БРП.

/7/ Националното събрание се наблюдава и отчита от Националното изпълнително бюро, националната контролна комисия, в общините от съответните Общински изпълнителни бюра и от Общински контролни комисии.

/8/ Националното събрание е гласуване, което се провежда по местоживеење в общинските клубове на БРП или по интернет.

/9/ Всяко Общинско изпълнително бюро изпраща получените от гласуването резултати на Националното изпълнително бюро, което ги сумира, за да получи общия резултат.

/10/ Резултатите от Националното събрание, за страната и поотделно за всяка община, се изнасят за проверка на общ списък във всички общини.

/11/ Всяко Общинско изпълнително бюро и неговата контролна комисия проверяват в общия списък собствения си резултат за неточности. При установени неточности грешките се поправят и общия за страната резултат отново се пресмята.

Общинско събрание на членовете на БРП

Чл. 9. /1/ В общинското събрание участват по право всички членове на БРП от съответната община.

/2/ Общинското събрание се организира и провежда от Общинското изпълнително бюро в съответната община на всеки шест месеца. Когато важни причини налагат, общинското изпълнително бюро по своя инициатива или по искане на 1/3 от членовете на общинската организация може да реши провеждането на извънредно общинско гласуване.

/3/ Общинското събрание:
- утвърждава и актуализира годишната програма на общинската организация на БРП;
- избира състава на Общинското изпълнително бюро за срок от две години;
- определя състава на Общинската контролна комисия за срок от две години.

- приема годишен отчет от Общинското бюро за дейността на общинската организация на БРП.
- избира въпроси за задължително поставяне в Националното събрание;
- решава въпроси от организационен и финансов характер;

/4/ Решенията на Общинското събрание са редовни, ако него участват повече от половината членове на БРП, живеещи на територията на общината.

/5/ Решенията на Общинското събрание се вземат с обикновено мнозинство (50% + 1 глас). Гласуването е явно.

/6/ Решенията на Общинското събрание са задължителни за

ПРОЕКТО-УСТАВ НА БЪЛГАРСКА РОДНА ПАРТИЯ

Общинското изпълнително бюро и всички членове на БРП от съответната община.

/7/ Общинското събрание се наблюдава и отчита от Общинското изпълнително бюро и от Общинската контролна комисия.

Национално изпълнително бюро

Чл. 10. /1/ Националното изпълнително бюро се състои от седем члена и се събира веднъж на три месеца. Извънредни заседания се свикват по искане на 1/3 от членовете.

/2/ В заседанията на Националното изпълнително бюро участват по право членовете на националната контролна комисия, народните представители и министрите, без право на съвещателен глас.

/3/ Заседанията на Националното изпълнително бюро могат да започнат, когато на тях присъстват повече от половината от членовете му.

/4/ Националното изпълнително бюро;

- изпълнява решенията на Националното събрание;
- приема правилник за дейността си;
- осъществява политическата си дейност въз основа на устава, Програмата и решенията на Националното събрание на БРП;
- подготвя и свиква събранията на Националното изпълнително бюро;

- създава правилник за Националното и Общинското събрание и го предлага за одобрение от Националното събрание;

- подбира и поставя въпросите за Националното събрание;
- организира, наблюдава и отчита Националното събрание;

- задължено е да предложи на Национално събрание въпрос, за който е решено на поне едно Общинско събрание, че трябва да бъде поставен на Национално събрание;

- изработва и предлага за утвърждаване от Националното събрание годишните програми и устройствен правилник за дейността на партията и организира тяхното изпълнение;

/5/ Националното изпълнително бюро отчита дейността си пред Националната контролна комисия и Националното събрание.

/6/ Решенията на Националното изпълнително бюро се вземат с обикновено мнозинство (50% +

1 глас) при явно гласуване.

Общинско изпълнително бюро

Чл. 11. /1/ Общинското изпълнително бюро се състои от трима члена и се събира веднъж на три месеца. Извънредни заседания се свикват по искане на 1/3 от членовете му.

/2/ В заседанията на общинското бюро участват по право членовете на Общинската контролна комисия, без право на съвещателен глас.

/3/ Заседанията на Общинското изпълнително бюро са редовни, ако на него присъстват повече от половината от членовете му.

/4/ Общинското изпълнително бюро:

- изпълнява решенията на Общинското събрание;
- приема правилник за дейността си;

- осъществява политическата си дейност съгласно устава, Програмата на БРП и резултатите от Националното и Общинското събрание в своята община;

- подготвя и свиква заседанията на Общинското изпълнително бюро;

- подбира и поставя въпросите за Общинско събрание;

- организира, наблюдава и отчита Общинското и Националното събрание в своята община;

- задължително предлага на Общинско събрание въпрос, за чието представяне са се подписали поне 30% от членове на партията от съответната община;

- изработва и предлага за утвърждаване на Общинско събрание годишните програми на партията за съответната община и организира тяхното изпълнение;

/5/ Общинското изпълнително бюро отчита дейността си пред Общинската контролна комисия и Общинското събрание на своята община.

/6/ Решенията на Общинското изпълнително бюро се вземат с обикновено мнозинство (50% + 1 глас) при явно гласуване.

Представителство

Чл. 12. Партията се представлява от председателя и зам. председателите на Националното изпълнително бюро.

Национална контролна комисия

Чл. 13. /1/ Контролната дейност

на БРП се осъществява от Национална контролна комисия, която се състои от трима члена, избрани от Националното събрание за срок от две години.

/2/ Контролната комисия изработва правилник за дейността си, който се утвърждава на Национално събрание.

Общински контролни комисии

Чл. 14. /1/ Общинските контролни комисии осъществяват контрол на териториите на своите общини. Всяка Общинска контролна комисия се състои от трима члена, избрани на Общинско събрание в съответната община за срок от две години.

/2/ Всяка Общинска контролна комисия изработва правилник за дейността си, който се утвърждава на Общинско събрание в нейната община.

Финансови положения

Чл. 15. /1/ Членският внос е 1 лв. (един лев) на месец и се плаща всеки месец, в Общинското изпълнително бюро на местната организация, в която се членува. Членският внос може да бъде променен с решение на Националното събрание.

/2/ Членският внос е задължителен.

Разпореждане с имуществото

Чл. 16. /1/ БРП ще разходва средства съобразно действащите закони в България и решенията на Националното събрание.

/2/ Разпореждането с партийното имущество се осъществява по ЗПП, действащото законодателство на територията на България и съгласно решенията на Националното събрание.

Прекратяване

Чл. 17. БРП прекратява своята дейност с решение на 2/3 от членовете на Националното събрание.

РОДНА ПАРТИЯ

"Родна партия", каза ти.
Повярвах - разбери!
Нашият народ - помисли -
сърцето го боли...
И пред Бога, Бога ми мълчи!
Той е сила - не се сърди,
ако някой ден те долови
и попита: Кой си ти?
"Родна партия", каза ти.
Повярвах - разбери!
С Бога и Народа ти върви,
любовта си докажи!

01.05.2006 г.

Николина АЛЕКСИЕВА, София

МАБИК и Арт-Център "Арема" Ви канят на среща-разговор за древната българо-чувашка история.

Ще бъдат представени:

акад. МИХАИЛ ЮХМА

трудът му "Древните българо-чуваши"
и др. потомци на древните българи

Ученик на Л.Н. Гумилев, авторът синхронизира различни исторически школи. Трудът има 6 части:

I "ПРЕДЦИТЕ" - за времето преди хил. год. в Азия;
II "ПРАДЕДИТЕ" - за връзките ни с Китай и Алтай;
III "ДЕДИТЕ" - за Хунската епоха;
IV "БАЩИТЕ" - за

живота в Кавказ и Приазовието;

V "БЪЛГАРОЧУВАШИТЕ" - за Кубрат и синовете му;

VI "ЧУВАШИ"- за живота на нашите братя на Волга.

Авторът разкрива приказен свят на познати и непознати за нашата историография личности и ни запознава с житейските драми на духовни водачи като Заратустра, Валем-Хося и мн. други.

В досег с този величествен епос, българинът усеща, осъзнава и осмисля наново Заветите на Паисий.

4.05.2007 г. (петък) - 18,00 ч.

Пленарна зала на Община Варна

МАБИК и Арт-Център "Арема" Ви канят на среща-разговор на тема "ЗЛАТНА БЪЛГАРИЯ" /за древната българска история/

с акад. ЮХМА,
проф. ЕФИМОВ,
к.и.н. ЗАРЕМА
КИПКЕЕВА,
Хр. МАДЖАРОВ, Г.
КОЛЕВА

ЕПОПЕЯ НА ЗАБРАВЕНИТЕ БЪЛГАРИ
- акад. Хр. Маджаров

Пътят към Шамбала;
Кой покръсти българите?
Пришълец ли е Аспарух?

Бащините земи на Кубрат;
Тайният План на Тангра;
Один и пръстенът на нибелунга;
Български вълни в Италия;
Възкръсналият Феникс.

СРЕБЪРНИЯТ ПРЪСТЕН
НА БЪЛГАРИТЕ - Г. Колева
Срещи с благите българи;
В търсене на Шамбала.

БЪЛГАРКИТЕ-АМАЗОНКИ - Г. Колева
Атлантида - мит и реалност;
Аркаим; Царици на Граала.

ЗЛАТНА БЪЛГАРИЯ - акад. М. Юхма
Потомци на атлантите;
Българите са знаели пътя към Шамбала;
Траки и амазонки на Волга;
Феномени от Волжка България.

5.05.2007 г. (събота) - 18,00 ч.

37 зала на Община Варна

ОТВОРИ ОЧИ

Отвори очи и виж зората колко нежно и свенливо си разбулва бавно тя снагата и поглежда срамежливо.

После тихо като самогува пристъпва кротичко към теб и с усмивка топла и красива те гарява с детелиен герб.

07.07.06 г.

Николина АЛЕКСИЕВА, София

УВАЖАЕМИ г-н Панчев, Ръководството на Националния музикално-фолклорен съюз "Орфеево Изворче" /НМФС/ Ви уведомява за предстоящите ни прояви, които се отнасят за учителите по музика, членове на съюза. Необходимо е своевременното им осведомяване и координация с ръководството на съюза с цел навременната организация на тези прояви.

1. На 8, 9 и 10 юни 2007 г. в с. Гела /над Широка лъка/, Смолянско, под връх "Орфей", ще се проведе четвъртата сбирка на Родопската Орфеева школа. Учител на школата е поетът на Орфеевата Родопска планина и почетен председател на НМФС - НИКОЛА ГИГОВ. В школата се изучават пет предмета, обединени в четвърти Орфеев пентаграм. Тази година ще се запознаем с темите:

1. Възкресението на Орфей - премиера на книгата за Родопската Орфеева школа. Представяне на

книгата от Дочка Къшева.
2. Покръстването на бесите.

3. Музиката на Орфей.
4. Каменната плоча с древна писменост от с. Върбово Смолянско.
5. Сакрални знаци "Слънце на гърдите" и съпоставка на Боговете.

Школата започва своите занимания на 08.06, петък, от 17 ч. в читалището на с. Гела или в музикалното училище в с. Широка лъка.

На 09.06, събота, заниманията на школата продължават и при хубаво време часовете се провеждат под открито небе в един естествен амфитеатър, на скалите, където цъфти Орфеевото цвете. От 17 ч. се провеждат възстановените древни музикални със-

тезания ОРФЕОНИ, в които участват само деца - индивидуални народни изпълнители - певци, носители на първа награда от конкурса Орфеево изворче 2007 г. в гр.Стара Загора. Първенците се надпяват и най-добрите получават Диплом със звание "ОРФЕОНЧЕ НА БЪЛГАРИЯ". В древните състезания могат да участват деца, певци и свирещи, които не са лауреати на конкурса и не се състезават, но всички получават Грамота за участие. От 19 ч. се провежда Концерт на всички участници в Родопската Орфеева школа.

Срещата на участници, които нямат собствен превоз, е на 08.06, петък, в 10 ч. на автогара Родопи, гр. Пловдив. Оттам групата заминава с автобус за с. Гела. В школата могат да участват учители по музика, които не са членове на НМФС и други желаещи. Заявки за участие в школата и на деца в състезанията Орфеони се приемат до 15. 05. 2007 г. на тел. 04322 2045 и 0898 874222 - Дочка КЪШЕВА.

24.03.2007 г.

гр. Стара Загора
С уважение: Дочка Къшева
ва предс. на НМФС
"Орфеево изворче"

МЕЖДУНАРОДНА АКАДЕМИЯ ПО
БЪЛГАРОЗНАНИЕ И НОВАЦИИ И
КУЛТУРА

София, бул. „Ал. Стамболийски“ 175, ет. III
тел. 02/822 16 11, тел./факс 02/822 16 18
Варна, тел./факс 052/64 19 91

ВИ КАНИ
НА МЕЖДУНАРОДНА НАУЧНО-ПРАКТИЧЕСКА КОНФЕРЕНЦИЯ

"ДРЕВНИТЕ БЪЛГАРИ ПРЕДИНДООЕВРОПЕЙЦИ, ПОТОПЪТ В ЧЕРНО МОРЕ, СТАРА ВЕЛИКА БЪЛГАРИЯ И ВОЛЖКА БЪЛГАРИЯ"

КОЯТО ЩЕ СЕ ПРОВЕДЕ НА 7 МАЙ /ПОНЕДЕЛНИК/
НА УЛ. "ДРАГОМАН" 25, ЕТ. 2,
ЗАСЕДАТЕЛНА ЗАЛА /АДВОКАТСКАТА ГРАДИНКА/

ПРОГРАМА

14.00 - 14.10 - Откриване - Председател на МАБИК
14.10 - 14.30 - акад. Вл. Цонев - "Древните българи - атланти и прединоевропейци
14.30 - 14.50 - проф. П. Димитров - "Черно море и потопът"
14.50 - 15.10 - акад. С. Иванов - "Ранносредновековни българи"
15.10 - 15.30 - акад. М. Юхма - "Бойните отреди на българо-чувашите"
15.30 - 15.50 - акад. Хр. Маджаров - "По следите на Аспарух"
15.50 - 16.00 - почивка
16.00 - 16.30 - д-р ист.н. Зарема Кипкеева - "Българите в централен Кавказ"
16.30 - 16.50 - проф. д-р Н. Алтънков - "Произход на "Рус-Рос"
16.50 - 17.20 - проф. д-р м.н. Ан. Ефимов - "Българо-чуващите"
17.20 - 17.40 - В. Антонова - "Българска митология"
17.40 - 18.00 - доц. д-р Т. Ярулина - "Ранномонетна система на Волжка България
18.00 - 18.20 - Г. Маджарова - "Тракийските музи и чувашките орисници"
18.20 - 18.40 - доц. Д. Райнова - "Старият и нов Болгар"
18-40 - 19.00 - Закриване - Председател на МАБИК

От стр. 1

Социално ангажирана, пише писмо до министъра на културата. Участва в сбирки на духовността - в представяния на книги, в литературни вечери... Представата ми за нея се дообогати, когато на търсачката в Интернет изписах името ѝ - Гина Джиджева, и там се появи материалът ѝ "Княгиня Олга и Реймският псалтир". Четиво с приносен характер в културната ни история!

Втората ни среща е в дома ѝ - времето е студено, вали, съвместно ми е да я разкарвам. Още с влизането в обиталището ѝ ме посреща копие от иконата на Левски, до нея - изработен от вълна изключителен гоблен на светите братя Кирил и Методий, като в центъра, вместо азбука, държат пергамент със словата "Да бъде!" - работа на художничката Цицелкова, която лично го подарява на Гина Джиджева. На масичката - пишеща машина, заредена с листа. Кани ме да видя апартамента, понеже иска да го продаде, за да положи основите на параклиса "Свети Безкостници". Питам я защо, не може ли от дарения да се съберат пари. "Не, във всяко голямо нещо трябва да има лична жертва!" И започваме оттам.

- Защо искате да построите този параклис?

- Не, аз само мога да го започна, той трябва после да се дострои от хората. Като помен, като панахида за трима големи от рода ми - Левски, баща ми и Стефан Караиванов. Като разбира, че последният кръвен потомък на Левски е осъден от Народния съд като народен представител и убит, татко полудя и за една седмица почина.

- А вие кога разбрахте, че сте от рода на Левски?

- Именно тогава. Бях ученичка. И се поинтересувах за рода си - защо така тежко прие татко тази вест? Разбрах, че по бащина линия баба ми е от рода на Гина, майката на Левски, но като млада се е омъжила за човек хубавец, певец, но пияница, продал дори дома, в който живеели, и това става причина да странят от нас другите от рода. Затова и късно разбрах родството си и като проучих, се оказа, че съм петата Гина след майката на Левски.

- И Василевците са много.

- Да.

- Имате внук и той е Васил.

- Да. Занимава се с композиране. Дори в Радио София го пускаха.

- А защо синът Ви е Явор?

- А, то е друга история. Като студентка в Софийския университет участвах в протест - не изучавахме Яворов, беше забранен. И ме изключиха. По-късно завърших, занимавах се с журналистика. Имах трудно раждане. И тогава като че ли бях в безсъзнание и видях, засанал до мен Яворов и ме гледаше. Като дойдох на себе си, кръстих сина си Явор.

- Синът му Велин ли е най-младият потомък на Левски сега?

- Той е в Лондон, студент. Велин е от тези, които спечелиха първо място по математика, снимаха се с президента, той ги награди. Има още едно дете - Иван.

- Каква е връзката Ви с тях?

- Васко от първата песничка около елхата направи композицията, с която спечели първата си награда. Сега работи в Интернет-клуб. Велин за Коледа ми подари шал от шотландска вълна - да ме топли /показва ми шала/. Иван е около баща си и в строителството.

- Разкажете за близките си?

- Съпругът ми е музиковед - професор Джиджев. През годините той беше на преден план.

Снаха ми е лекар. Синът ми завърши МИО, но работи по построянването на АЕЦ. След това с още трима свои приятели направи частна фирма. Знае няколко езика, уважава ме.

- Как Ви наричат приятелите?

- Борис Христов в писмо ме нарече Джина Джиджи.

- Вие сте се познавали?

- Да. Преди години получих тумор в мозъка и тук ми казаха, че съм обречена. Тогава моя приятелка ми даде адреса на Борис Христов в Италия, защото той самият бил опериран от тумор в мозъка от най-добрия италиански специалист. И така аз му писах и получих отговор, че професорът в Италия е починал, но най-добрият негов ученик е в Осло, даваше ми кураж и когато бях вече оперирана в Осло, Борис Христов дойде да ме види там и ме погали по бинтованата глава. Така станахме приятели.

- Вие сте много откровена. Имаше ли последствия операцията?

- На третия ден скочих да отида да приготвя закуската на студента - синът ми беше студент тогава, дотогава съм била в кома, и като си видях в огледалото бинтованата глава, разбрах, че още съм в болница. Позвъних на професора, който ме оперира, той ме прегърна, много се зарадва, че съм добре и каза, че съм единствен случай в практиката му пациент да скочи направо след такава тежка и сложна операция на тумор в малкия мозък.

В три и половина през нощта на третия ден видях много ярко цялата история на Княгиня Олга

ПОТОМКАТА

и Реймския псалтир. Когато се върнах в България, отидох при виден старобългарист, синът му едва ме пусна, защото бил болен, и като му разказах, той отначало не повярва, но започна да ме изпитва как изглежда псалтирът, а аз му го описах - отвън с тъмночервена кожа, отвътре - с глаголица и кирилица - от едната страна с едната азбука, от другата - с другата. Тогава той се обади по телефона и ме изпрати във Външно министерство. Там ми отговориха, че е имало вече международен симпозиум, на който официално е прието, че евангелието в Рейм е руско, и дори моето твърдение да е истина, трябва да замълча, защото не бива да си разваляме отношенията със СССР.

- Нямахте ли развитие след 10 ноември 1989 г.?

- След като Невяна Керемедчиева публикува на български и на френски материала ми, дойде правнукът на Ами Буие от Франция и искаше да направи филм в три части - първата в България, втората в Русия и третата във Франция. Та през десети век княгиня Олга е най-известната жена-амазонка в Европа! След смъртта на княз Игор, съпруга ѝ, тя повежда войските, разбива татарите и никога повече те не се връщат към Киевска Рус! Тогава френският крал пожелава да има такава жена и иска ръката на дъщеря ѝ. Майката слага евангелието в прикята на дъщеря си и така евангелието от Киев попада в Рейм. Над него са се клеели френските крале!

- Нека обясним на читатели защо е българско.

- Да-а-а. След покръстването цар Борис Покръстител наказва сина си Владимир Расате с избождане на очите. Дъщерята на Расате непрекъснато пита "Защо, защо?" И за да намери покой за душата си след погубените болярски родове и избодените очи на сина си, на цар Борис му донасят евангелие, започнато от св. Кирил и довършено от св. Методий именно учениците им. Когато дъщерята на Расате става жена на Киевския княз Игор, получава името Олга, а на тръгване от България носи със себе си за душевно успокоение евангелието на дядо си.

- Имаште ли други видения, свързани с историята ни?

- О-о-о, да. За последната нощ на Левски. След като е осъден и хвърлен в турския затвор за думите му "Сам съм, други няма", евнусите започват гавра с него и за да я спре, Левски блъска главата си в стената - в каменния зид, и пада в несвяст. Но турците не могат да бесят труп, откарват го във Военната болница, където с инжекция го свестяват до степен полужив и го откарват в мазето на петата казарма, която е сега зад Централния дом на армията в столицата. На сутринта го вземат оттам и го обесват.

- Има ли исторически данни, които да потвърдят думите Ви?

- Да, лекарят, установил смъртта, пише, че на главата от страни на Левски има рана.

- Как успяхте да убедите алтернативния синод да канонизира Левски?

- От името на "Баба Тонка" подехме инициатива и много хора ни подкрепиха тогава. Филип Димитров беше министър-председател, излезе книгата му "Ибо живяха, Господи". Като я прочетох, реших, че човек, написал такава книга, не може да не се отзове. И той ми помогна. Патриарх Максим тогава забрани, но в храма "Света Петка Самарджийска", в подлеза пред ЦУМ, Инокентий извърши канонизацията и произнесе такава прочувствено слово, каквото никога - нито преди, нито след това - съм чула. Иконата на Левски беше изложена за поклонение в храма "Света Параскева" на "Раковска", но по-късно по нареждане на патриарх Максим и тя, и копията бяха прибрани и досега не зная къде са.

- Много силно се вълнувате.

- Да, защото се заговори, че ще се отмени канонизацията, но проф. Радко Поптодоров каза, че след като е извършена веднъж, не може да се отмени.

- Той Ви е подкрепил и за името на параклиса?

- Да, да. От официалния синод патриарх Максим каза, че няма такава име по света - "Свети Безкостници" и не може такава име да се сложи, но проф. Поптодоров отговори, че щом като има "Свети Безсребърници", може да има и "Свети Безкостници".

- Защо избрахте такава име?

- Защото костите, открити в олтара на "Св. Петка Самарджийска", е трябвало да бъдат сравнени с ДНК-анализ с коси от Карлово, за които е сигурно, че са на Апостола. Но по това време трябва да се построи паметник на Ленин отсреща и за да не се вдига много шум, нареждат на жената, която чисти храма, да събере костите в един чувал от цимент и заедно с костите да го хвърли на боклука. Жената е починала и няма кой да каже какво е станало с костите. Затова храмът да е за всички герои, ненамерили своя

НА ЛЕВСКИ

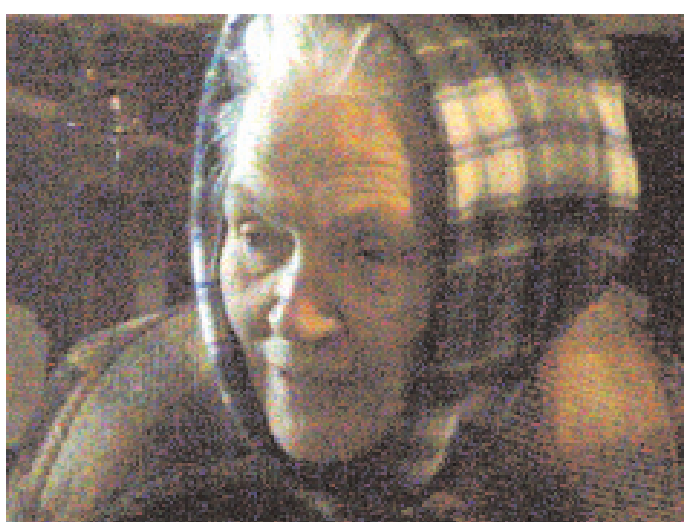
гроб. Той трябва да е малък, около 30 кв.м, защото наоколо има големи черкви - Руската "Св. Николай Чудотворец", "Св. София", "Св. Александър Невски". Параклисът да е за поклонение.

Наоколо трябва да има паметници на български исторически личности. Преди

там имаше паметник на Самуил, но е махнат, казват - от сина на Васил Коларов, и бил в подземията на Съдебната палата. А на негово място сега има партизанин с юмрук в закана. Нека партизанският паметник да се премести до Паметника на Червената армия - там са си подходящи като композиция, а тук да са хан Аспарух, цар Борис Покръстител, цар Симеон... Разговарях със скулптора Сашо Хайтов и той каза, че ще направи паметник на хан Аспарух за това място, ако се разреши.

- Каква е идеята Ви за еко-селище?

- По времето на Софийски, когато беше кмет на София, му връчих предложение, но в деня, когато трябваше да го представи на общинските съветници за обсъждане, го задържаха. От името на "Баба Тонка" имаше предложение мястото между "Камбаните" и пречиствателната станция, която се построи по негово време, да се определи място за еко-селище, като потърсим връзка с фокунарите на Киара Любик - това е Световна организация на майките със седалище град

Фокунари, Италия, за да финансират такова начинание. А в основата е грижата за децата от домовете за деца без родителски грижи, които след 18-годишна възраст няма къде да отидат. Идеята е строителните бригади също да са от такива деца - да имат поминък и покрив.

- На вечерта на Левски в читалище "Николай Хайтов" в София на 16 февруари видях подкрепата на идеята за параклис на Левски от Националния инициативен комитет "Петър Димков", от Издателската къща "Новата цивилизация" и вестник "Родово имение". Има ли отзвук идеята Ви сред други среди?

- Да, сред много интелектуалци.

- Първото еко-селище от родови имена в България носи също името на Левски. Знаехте ли за това?

- Научих на представянето на книги на издателство "Новата цивилизация" и това много ме радва, защото са млади хора.

- Как гледат близките Ви на идеята да продадете апартамента си, за да положите основите на параклиса?

- С разбиране.

- През декември тази година ще навършите 80 години. Чувствате ли се с нещо оцетена?

- Когато работих в Дирекция "Опазване на българското музикално наследство", не са ми правени социални осигуровки и тези години там не ми ги зачитат за трудов стаж. Това е несправедливо.

- Боли ли Ви за нещо?

- Да, да. Около 50-60 от даренията, направени от известни музиканти, са продадени, а това противоречи на волята на дарителите. Това е престъпление.

- Какво е това тук, на пешеходната машина?

- Писмо до Стефан Данаилов.

Той казва в едно интервю, че ролята му на Борис Михаил му е любима и рано или късно ще се върне към нея. По този повод му пиша.

- Какво стана с филма за Реймското евангелие?

- Трябваше добър сценарий за 1-вата част, за България. В Русия, в Киев, имало сценарий от руснак. За Франция не знам. И това е една задача, която предстои.

- Защо малко хора знаят, че сте от рода на Левски?

- Родена съм в Карлово, но не това е важното, а да живее духът на Левски у всеки от нас.

- Каква е голямата Ви надежда?

- За духовно просветление на народа ни.

- Вие активно участвате в обществени прояви. Какво Ви впечатли най-много?

- Представянето на новата книга на Леон Москона и общуването с него. Виждам го като духовен учител на България сега, следовник на Учителя Беинса Дуно - Петър Дънов.

- Вие последователка ли сте на Учението на Бялото Братство?

- Аз преди години бях много умъчнена и в парка видях да играят Паневритмия. Просветна ми. Така стигнах до философията на Учението и я приемам. Но не посещавам техни сбирки.

- Когато Ви казах, че в манастира над Елешница има скривалище на Левски, Вие веднага тръгнахте с мен с колата. Удовлетворена ли сте?

- Донякъде. Не трябва да е запуснато, това потиска, обижда паметта на заминалите.

Но общуването с отца в Желява при Чудотворната икона на Божията майка ме изпълни с надежда, че ще стане параклисът и ще има дарения икони.

- Коя е най-голямата сила за Вас?

- Доброто.

- За какво мечтаете сега?

- За човек, който да поеме нещата и да ги доведе докрай.

- Защо станяхте неспокойна?

- Време е да приготвя вечеря на Професора.

Става и започва да прави китка от циклами и здравец - с много нежност.

Подава ми я на изпращане с думите: "Ето, вземи - бяло, зелено, червено. Това е завет!"

Нещо ме стиска за гърлото, сълзите ми напират. И най-неочаквано преминавам на "ти": "Бъди здрава!"

Поразителното беше, че малко преди да вляза за интервюто ме преряза остра болка в кръста. Върте, докато разговаряхме, не я усещах. Но когато си тръгнах, ми се наложи чужда помощ. Дали пък Съдбата не ми помогна да доведе до вас това откровение?

Скъпи приятели,

Ние успяхме! Ние победихме в поредната битка. За пореден път по своему доказахме, че в жестокия Армагедон не може да има друг победител освен Доброто, Светлината, Любовта, Бог! Вярваме, че направихме следваща важна крачка към крайната победа. Преодолявайки безброй много трудности от най-различен характер, само за четири месеца завършихме грубия строеж на сградата на храм-параклис "Св. София, Вяра, Надежда и Любов" в град Търговище. Ефективността на канала е възстановена и както ни беше дадено да знаем, той осезаемо влияе върху промяната на местната енергетика, върху тази на България и планета Земя. Час по-скоро този Божи храм от нов тип трябва да бъде предаден на добрите хора. Час по-скоро там трябва да се оформи един мощен планетарен духовен и молитвен център, за да започне същинското изпълнение на мисията на българите (виж www.vyzrodenabulgaria.hit.bg).

Предстои извършването на много голям обем добършителни работи по сградата, в това число изографисване на храма, а така също и изпълнение на останалата част от проекта.

Безкрайно ни е нужна вашата всяческа подкрепа и помощ! Повярвайте ни!

За допълнителна информация и връзка с нас:

1. Интернет страница: www.vyzrodenabulgaria.hit.bg

2. Електронен адрес: nssvetlina@abv.bg и

vyzrodenabulgaria@mail.bg

3. Телефони

Инициативен комитет: 02/8629937;

0601/81802; GSM 089/6811881; 088/7385879

Строителен и инвеститорски контрол: Деян

Дачев - 088/9741157

Председател на църковното настоятелство

при храм "Успение Богородично" протоерей

Димитър Захариев - 088/7313505

Нашата целева дарителска сметка е в ОББ АД

IBAN: BG42UBBS80021021903717

BIC код: UBBSBGSF

СТАНЕТЕ СЪПРИЧАСТНИ! За да се променим, за да ни има, за да заживеем в благоденствие, радост и щастие, в мир и разбирателство, обединени в любовта!

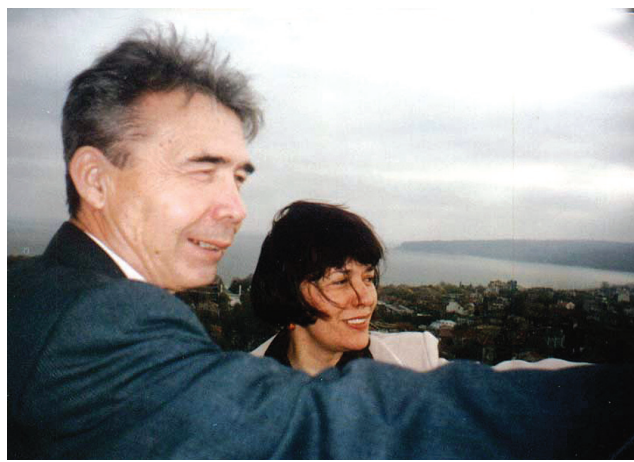
СВЕТЛИНА, ВЯРА, НАДЕЖДА, ЛЮБОВ, МЪДРОСТ, ИСТИНА!

Инициативен комитет

ЕДИН СЪВРЕМЕНЕН БУДИТЕЛ НА БЪЛГАРСКИЯ РОД**Гая Маджарова**

Казват, че човек без биография не е личност, а народ без история не е народ. От древни времена всеки народ си има духовни водачи, летописци и лечители. През изпитания и лишения те водят хората по спиралата на живота към тяхното духовно израстване. Делата им се запечатват във вид на легенди, приказки, песни... в паметта на поколенията и са живителен сок за тяхното израстване. Те са народната памет, народните будители, и е жалко, че техните съвременници не са ги разбирали. А дали ние имаме сетива да оценим съвременниците си? Обикновено не забелязваме величието на тези, които са сред нас, и започваме да ги тачим, когато ги изгубим. Ако искаме през новото хилядолетие да вървим ефективно по пътя на еволюцията, трябва да сложим край на този парадокс.

Михаил Юхма и Гая Маджарова, Чувашия

Накратко ще ви запозная с един наш съвременник - будител на Българския род - академик Михаил Юхма от Волга. Пето дете в семейство на колхозници, той е роден на 10.04.1936 г. в с. Сугути. То се намира между реките Хърла и Кетне, Батиревски район в Чувашия - република в днешна Русия и малка част от древната Волжка България. Баща му Микула, потомък на Мо-Тун, бил известен коневъд на чистокръвни състезателни коне. През Втората световна война загинал в Полша. Така на 6 години Мишша остава сирак и израства под грижите на майка си Марина - колхозничка, и сляпата си баба Оста-Настюк.

Малкият Мишша имал приятното задължение да я придружава навсякъде. Той я водел за ръката, а тя него - за сърцето. Била юраст - лечител и разказвач на древни сказания. От нейните балади любознателното и будно дете научава за славни български царе и богатири.

Един ден, в четвърти клас, животът му взема нова насока, когато в час по история вдига ръка и пита учителя си:

- *Защо в учебника няма нищо за древната чувашка история?*

- *Седни!* - строго му нарежда преподавателят.

Момчето не разбира защо любимият му учител го мъмри, вместо да разкаже интересна история и повтаря въпроса си:

- *Кои сме ние чувашите, от къде сме дошли и къде пише за нашата история?*

- *Мълчи!*

На другия ден отново задава въпроса си и отново му е наредено да седне и да мълчи. На третия ден упоритото дете вдига ръка и повтаря въпроса си:

- *Каква е нашата древна чувашка история?*

Учителят го изгонва от час. Трудно е да се опише борбата, която се развива в детското сърце между обидата от незаслуженото наказание и любовта към преподавателя, който до този момент е бил кумир на момчето. Любовта надделява! Юхма решава, че сигурно учителят му или не знае нищо за древните чувашки, или му е забранено да говори за тях. Тогава детското сърце обещава, че когато порасне, ще напише книга - ще разка-

же за подвизите на своите деди и за героите на своя народ.

Мишша изпълнява обета си. Още като ученик в прогимназията пише стихове и събира легенди, митове, старинни песни, изучава фолклора. През 1956 г. записва от баба си епоса "Ъйлттанпик". Днес Юхма си спомня:

"Записвах тези песни и те ме изумяваха с дълбочината, с която бяха пресъздадени събитията, преживяванията на героите в тях, философските обобщения, болката и радостта, извираща от всяка строфа... Чувствах, че аз съм участник и продължител на техния път. Мислено беседвах с тях. Понякога ми се струваше, че те ми диктуват своите песни..."

Завършва Чувашкия държавен педагогически институт, а след това и курсове при Института по литература "М. Горки". После се заема с научна дейност и решава да запознае световната общественост с древното културно богатство на българо-чувашите. Работи в републиканския краеведски музей, а по-късно - в историческия музей в Чебоксари. Това е плодотворен период от живота му. Участва в много археологически разкопки на древни чувашки крепости и се убеждава в истинността на разказаното от баба му Оста-Настюк.

Близък приятел на Гумилев, той продължава по неговия път да търси древните корени на българите. Намира интересни факти за български произход на Заратустра... Учен, фолклорист, краевед и историк, Юхма се изявява и като талантилив писател; проникновен лирик и романтик, познавач на човешката психология; философ и мислител; художник и пророк.

През 1964 г., по предложение на най-признатите тогава чувашки поети и писатели - Петер Хузангай, Алексей Талвир, Кузма Турхан, Петър Львов и Валентин Бурнаевски, и след бурни дебати става член на Съюза на писателите на СССР.

Пътят му на писател и учен не е бил лек, защото навсякъде го преследвала характеристика, че е "националист". Интересно е да се знае, защо са му сложили този етикет - докато работел в държавния музей на Чувашия, предложил обяснителните текстове под експонатите да бъдат не само на руски, но и на чувашки език. Затова в досието му се записва, че той е опасен човек - националист - и оттогава има непрекъснати проблеми с комунистическите власти...

Независимо от пречките, той изпълнява стриктно цял живот обещанието, дадено през детството си, и написва не една книга, а над 200 труда - проза, поезия, драматургия, очерци, публицистика, а също и фундаментални изследвания върху древната история на Чувашия - като бели птици те я разнасят по света. Неговото творчество влиза в златния фонд на световната култура. Произведенията му се изучават и до днес по програма в училищата на Русия и републиките от бившия СССР. Пиесите за деца и възрастни се поставят по театралните сцени.

Някои от трудовете му са преведени на над 100 езика, сред които китайски, унгарски, японски, алтайски, естонски, якутски, бъл-

Михаил Юхма, Христо Маджаров

гарски и др., и са влезли в учебниците на десетки страни в Азия, Европа и Африка; творчеството му се изучава в Сорбоната. ООН го награждава с Международна премия и златен медал; лауреат е на международни премии: "Самед Вургун" от Азербайджан, "Паруйр Севак" от Армения, "Новострой" от Германия, от Турция - награда "За заслуги пред тюркския свят"... участва в секретариати на писателски съюзи от различни страни, председател е на Съюза на чувашките писатели...

За своята многообразна дейност Юхма е обявен за заслужил деятел на културата на Чувашката Република, Република Татарстан, Република Марий Ел и Удмурската Република.

Когато някой етнос по света е заплашен с геноцид, М. Юхма бие с тревога Камбаната на Световната съвест.

Той смята, че трагедията на който и да е народ е трагедия на целия свят. За него всеки народ е велик, всеки език е прекрасен...

Смята, че писателите идват на света, за да възраздат корените на националната култура и да формират духа на народа...

"Историята на чувашкия народ остава непроучена до днес. Всеки историк я разглежда по свой начин. През епохата на тоталитаризма много от нас не смееха дори да мислят за истинската ни история, камо ли да я пишат... Грозяха ги груби обвинения в национализъм, антисъветизъм, а също - осакатяване, а дори и физическо унищожение. Всеки истински изследовател на историята ни бе обявяван за потенциален враг. Всякакви жълти и червени полковници бяха готови да стъпчат и унищожат физически и морално този, който е дръзнал да излезе извън рамките на позволеното от КГБ и ЦК на КПСС. Едва сега можем да пишем истината за нашата история."

През целия си съзнателен живот събира материали за произхода на чувашите и изучава древната история. По тях започна да пише тетралогията "Пътят на лебедите", която се състои от дванадесет исторически романа. Но романът се приема като художествено произведение.

А ми се искаше читателите да узнаят истинската история за великите ни предци. С тази мисъл работих над книгата "Древните българо-чувашки" (издадена на български, 2003 г.). Тя се разделя на три части: "Знаменити личности сред древните чувашки", "Древни чувашки поети" и "Древни чувашки градове". Подредих изследвания период на 6 части: "Праотци, Предци, Деди, Бащи, Българо-чувашки и Чувашки".

Историята на народа е история на хората, които се борят за неговото добруване. Затова съм маркирал биографиите на знаменити личности, оставили светла диря в националната и в световната история. Българите са дали на света много такива личности.

Понякога се случва така: усещаш Истината, а не достигат факти за доказателство. Мислиш, мислиш и изведнъж - озарение! Сякаш някой отгоре ти подсказва, че ако тръгнеш по този път, ще намериш каквото търсиш. Даже е трудно за вярване, но видението

АКАДЕМИК МИХАИЛ НИКОЛАЕВИЧ ЮХМА

дава добри плодове. Започваш да вървиш по указания път и намираш това, което преди не ти е достигало - факти, сведения, гревни автори, подкрепящи истината. Понякога такива открития стават насън.

А понякога и самите герои, за които пиша, сами посочват пътя на Истината и се оказват прави.

Какво е това? Откъде е тази помощ? От Банка данни на Великия Космос или е Знание, предавано по наследство?

Каквото и да е - да го бъде! Нека Великия Космос и Наследството на нашите предци да ми помагат да разкажа Истината за историята на нашия древен народ! Аз зная: те ме обичат, разбират стремежите ми, защото вървя по пътя на Истината и творя Добро в името на бъдещето."

Сега, като председател на ЧОКЦ - Всечувашки общественокултурен център - Юхма възражда спомена за величието на българския род и работи за съхранение на българщината.

В Чувашия го наричат Учител, Аксакал, Патриарх...

Неговата книга "Древните чувашки" попадна у нас през 1999 г. Благодарение на нея научихме за много незначителни български богатири, поети, пълководци. Интересни са изследванията му за връзката ни с шумерите, за древния български обичай, който е изисквал от пълководеца да владее до съвършенство не само военното изкуство, но и да бъде изящен поет и певец, което ни препраща във времето на Орфей.

След като я проучи, Христо Маджаров предложи да напишем писмо до автора й. Решихме, че тази книга трябва да се преведе на български език и да стане достояние на нашата общественоност. Защото, ако отворим Кратка Българска Енциклопедия, срещу **чуваши** четем "... наброяват около 1,47 мил., народността се оформя в края на 15 в. в резултат на сложен процес на асимилация на местните племена с прабългарите и родствените им сувази." Смешни и неуки ни изглеждат американците, когато в различни предавания по телевизията не знаят къде се намира нашата страна. Оказва се, че ние сме по-добре информирани за населението и историята на САЩ, а сме в същото нелепо незнание по отношение на нашия "по-голям брат" Волжка България.

Нека проведем с микрофон анкета: "Кои са башкирите, чувашите, марийците, татарите, чеченците и т.н.; какъв е техният произход, кои са предците им, къде се намират земите им?" Какви ли отговори ще получим? Колко от нас например знаят коя е столицата на Чувашия?

С Хр. Маджаров посетихме Чувашия по покана на ЧОКЦ, което се явява приемник на Чувашкото национално общество /ЧНО/, създадено в 1917 г. То си поставя две главни задачи:

- Да създаде карта на чувашките земи;
- Да се създаде Чувашка автономна република.

Първата задача била осъществена, но втората не могла поради гражданска война.

През 1924 г. Чувашия е обявена за Автономна република, но две трети от чувашите остават извън пределите й; предложението на Ленин гр. Симбирск да бъде столица е забравено, за такава е обявено малкото провинциално градче Чебуксари. По него време то наброявало 5-6 хил. жители, без развита култура, промишленост и бит. По чувашки градът се нарича Шубашкар. "Шубаш" според една легенда е името на древен чувашки княз, а "кар" на чувашки означава крепост - дословно: "Крепостта на Шубаш". Този княз е от рода на велик български пълководец - Марда, който се е бил със Златната орда.

В руските документи градът се споменава в 1469 г. под името Чебоксар. През Средновековието бил известен с многото си църкви и манастири. Поразен от красотата и от безбройните му църкви, Тарас Шевченко записал в дневника си:

"Нищожно, но прекрасно, картинно градче!"

През 1989 се възстановява Всечувашкият когрес. Избират Юхма за председател. ЧОКЦ си поставя четири главни задачи:

- Възраждане на чувашката национална култура;
- Културно и духовно обединение на чувашката диаспора;
- Подпомагане възраждането на националните култури на народите, живеещи в Чувашия;
- Провеждане на възпитателна работа, за да не възникват на чувашка земя националистични спорове и войни.

През 1996 г. Юхма и предприемачът Стояров организират Общонационална културно-просветна експедиция, в нея участват учени, историци, писатели, културолози. Те решават кои древни градове и свети исторически места на Чувашия да включат в туристическа обиколка, за да не изчезват от паметта на хората. ЧОКЦ разработил ежегодна общонационална туристическа програма "Сребърният Пръстен на Древна Чувашия". Издадена е и брошура, в която Юхма накратко и много увлекателно описва всеки обект.

Този маршрут обхваща най-известните древни градове - Болгар, Биляр, Сувар, Таяба, Тикеш и др., както и свещените места за всеки чуваш - родното място на самобитната поетеса Емине, могилата на лечителката Еп-раксил, Симбирската школа... Тази дейност на центъра ни заинтригува. За съжаление времето ни за престой не ни позволи да направим пълна обиколка.

Отначало бях малко разочарована, защото мислех, че ще видя древните крепости, а се оказа че на тяхно място има или посеви, или борови гори, или пасища... Домакините ни обясниха, че затова са направили Пръстена, за да спрат унищожението и да се прокарат

асфалтирани пътища до всички тях, за да не се изтриват повече от паметта на хората.

Забелязах, че където и да отидехме, винаги при нас идваха местни жители, които се радваха на гостите от България. Те знаеха за нашата оцеляла България; мнозина ни споделяха, че техни предци са участвали в боевете на Шипка, при Плевен... Разказваха с любов легенди и поверия за родния си край с пълноводни реки, по които в детството им са плували кораби... С болка ни показваха пресъхналите им корита поради изсичането на вековни гори по времето на Хрущов и как с трактори са разоравали древните руини...

Пребиваването ни в Чувашия се превърна в събитие за историческия и културен елит на страната. От години те са жадували за културен обмен с Дунавска България...

Резултат от посещението ни бе участието на акад. Юхма през ноември 2000 г. в Петата научна конференция във Варна "България в световната история и цивилизация - дух и култура". Докладът му предизвика интереса на медиите и обществеността.

Трудно е да се разкаже накратко пребиваването му в България. Това бе сбъдване на съкровения му мечта, защото въпреки, че е бил почетен гост на президентите на Турция (Сюлейман Демирел), Азербайджан (Гайдар Алиев), Ун-

гария (Арпад Генц), досега не бяха го пускали в нашата България.

За една седмица успяхме да го разведем по варненските музеи, с. Ченге, Мадара, Плиска, Велики Преслав, Шумен и Велико Търново...

Всеки ден бе празник както за него, така и за нас - неговите домакини...

В резултат се роди книгата "Златна България". Там той писа:

"Нека паметта на предците да живее вечно в нас и да ни помогне да укрепим дружбата между нашите народи, между волжките българо-чувашки и дунавските българи!"

Чувашия - съхранилата се Волжка България - протяга ръка към еднокръвния си брат и приятел - Дунавска България."

Юхма е пълен с енергия и сили. Той непрекъснато пътува из страната и в чужбина, работи над древните архиви, среща се с читатели и учени, обществени и политически дейци...

Независимо от опита за покушение на живота му по време на перестройката от враговете на Истината (тогава самият Михаил Горбачов го взема под своя закрила), той не спира да твори. На работната му маса лежат все нови и нови ръкописи на исторически романи, повести, статии и стихове.

Успяхме да издадем "Златна България" и основната му книга "Древните Българо-чувашки"; преведохме от чувашки един от последните му романи "Кубрат" и очакваме финансиране за издаването му на български език.

Благодарение на съдействието на МАБИК, акад. Михаил Юхма отново ще бъде гост на оцелялата България през май 2007.

Варна, 16.04. 2007

СУРОВИТЕ ЗЕЛЕНЧУКОВИ СОКОВЕ

ЗЕЛЕН ФАСУЛ

**Д-р мед. науки Норман УОКЪР
м.с. Рая Костова ГАРДЖЕВА**

Този сок е особено полезен за диабетици. Диабетът е болест, предизвикана от употребяването на прекалено много концентрирани нишестета и захари. Тази болест се влошава при употребата на месо и месни продукти.

Приемането на неорганични, минерали през термична обработка, нишестени продукти и пастьоризираното или варено краве мляко са една от причините за развиване на диабет при децата и юношите, а по-късно и при възрастните.

Инсулинът е вещество, отделено от подстомашната жлеза, даващо възможност на организма да използва натуралните захари /но не и захарта, получена фабрично/. Както вече казахме, организмът може да използва натуралните органични захари, намиращи се изобилно в пресните плодове и зеленчукови сокове.

Подстомашната жлеза в процеса на превръщане на нишестето в захар се претоварва и получава неорганични атоми, непригодни за възстановяване или строеж на организма. Това води до диабет.

Фактът, че при диабета се натрупват излишни тлъстинни тъкани, е следствие на лъжливия стимул на неорганичния инсулин, който не само не изгаря шлаковете, а точно обратното - способства за тяхното набиране.

Установено е, че сокът на зеления фасул, както и този на брюкселското зеле, съдържа елементи, които осигуряват излъчване на натурален инсулин за нуждите на храносмилането. Същевременно трябва да се изключи всякакво концентрирано нишесте и захари /и разбира се, месни продукти/ и да се изпива ежедневно по 1 л смес от сокове от моркови, маруля, зелен фасул и брюкселско зеле. Освен това е необходимо ежедневно да се употребява по 1/2 л морковен и спаначен сок. Препоръчваме редовно да се правят очистителни клизми.

В последните години упорито се сблъскваме с важен световен проблем. Проведените след Втората световна война агрономически проучвания доказваха неприятния факт, че обработваемите почви са без необходимата хранителна стойност, те са просто изпразнени от органично свързани минерали, а небалансираното тореене и силните пестициди продължават да убиват естествените микроорганизми в почвата. Тези микроорганизми спомагат за превръщането на неорганичните минерали в органична, подходяща за усвояване от нашите тела, форма. Понастоящем изтощаването на почвите се намира на етап, в който нямаме никаква реална представа за хранителната стойност на храната, която приемаме. Ето един пример: Линда Гровер, автор на многобройни научни статии, публикува следните печални данни: 100 г спанак през 1948 г. съдържат 158 мг органично желязо, а през 1973 г. - само 2.2 мг! За същия период е намалена концентрацията и на останалите хелатиращи минерали средно между 55 и 72 пъти!!!

Едва преди десетина години учените започнаха да осъзнават проблема наречен "клетъчно гладуване" и пагубното му отражение върху човешкото здраве. Неотдавна, при експерименти върху лабораторни животни се доказа, че около 7 минерала, добавени в храната, удвояват продължителността на техния живот. За правилното функциониране на човешкия организъм са необходими 90 хранителни елемента - 60 минерала, 16 витамини, 12 аминокиселини и 3 мастни аминокиселини. Положението с минералите е трагично. Тях ги няма вече в почвата, няма ги и в растенията.

В документ 2.64 от втората сесия на 74-ия конгрес, подписан от Конгреса на САЩ през 1936 г., се казва: "Съдържанието на ми-

нерали в почвата на нашите ферми е съвсем изтощено и затова получавания от нивите добив, независимо дали е от зърнени култури, зеленчуци, плодове, ядки, не съдържа минерали. Хората, употребяващи тези продукти, автоматично заболяват от болести, свързани с дефицит на минерали, и единственият начин да се предотвратят и излекуват е към храната да се ползват минерални добавки".

Дали ситуацията сега се е изменила към по-добро? За съжаление е още по-лоша! Причината е в това, че селяните торят почвата само с натрий, фосфор и калий. Три компонента в различни съчетания и съотношения. И никой не може да задължи селянина да добавя в почвата още 60 минерала, защото от тях не зависи количеството на добива. Затова всеки път, събирайки растенията, изсмукали минералите, почвата се лишава от същите тези минерали.

Здравето на хората също е на границата на катастрофата. Американският д-р Уолък, предложен през 1991 г. за Нобелова награда, в една от лекциите си твърди:

"Всяко животно и човек, умрели от естествена смърт - умират от непълноценно хранене, т.е. дефицит на хранителни вещества." Например, недостигът на цинк, селен, сяра, мед, желязо, калий, силиций и на витамините С, Е, В1, В8, както и прекомерната употреба на сол, мазнини и стимуланти водят до опадане на косата.

ФАТАЛНИТЕ ЗАБЛУДИ КЛЕТЪЧЕН ГЛАД

нерали в почвата на нашите ферми е съвсем изтощено и затова получавания от нивите добив, независимо дали е от зърнени култури, зеленчуци, плодове, ядки, не съдържа минерали. Хората, употребяващи тези продукти, автоматично заболяват от болести, свързани с дефицит на минерали, и единственият начин да се предотвратят и излекуват е към храната да се ползват минерални добавки".

Дали ситуацията сега се е изменила към по-добро? За съжаление е още по-лоша! Причината е в това, че селяните торят почвата само с натрий, фосфор и калий. Три компонента в различни съчетания и съотношения. И никой не може да задължи селянина да добавя в почвата още 60 минерала, защото от тях не зависи количеството на добива. Затова всеки път, събирайки растенията, изсмукали минералите, почвата се лишава от същите тези минерали.

Здравето на хората също е на границата на катастрофата.

Американският д-р Уолък, предложен през 1991 г. за Нобелова награда, в една от лекциите си твърди:

"Всяко животно и човек, умрели от естествена смърт - умират от непълноценно хранене, т.е. дефицит на хранителни вещества." Например, недостигът на цинк, селен, сяра, мед, желязо, калий, силиций и на витамините С, Е, В1, В8, както и прекомерната употреба на сол, мазнини и стимуланти водят до опадане на косата.

- Недостигът на витамините А, В2, В6, цинк и селен, както и употребата на захар и никотин увреждат зрението.

- Недостигът на флуор, калий, мед, цинк, йод и селен и на витамините А, С и D, съчетан с прекомерната употреба на захар, никотин и млечни произведения, предизвиква кариес и гуша.

- Недостигът на незаменимите аминокиселини, минералите манган, мед и селен и витамините Е, А, D и В, съчетан с приема на големи количества мазнини, предизвиква остеохондроза, рак на млечните жлези и сърдечно-съдови заболявания.

- Недостигът на витамини В3, В8, А, Е, С и на микроелементите калий, цинк, селен и сяра, съчетан с животински мазнини и никотин, предизвиква сърдечно-съдови болести и увреждания на белите дробове.

- Недостигът на витамини В1, В3, В9, Е и елементите желязо, фосфор и манган, съчетан с храна от животински произход, алкохол, никотин и наркотични вещества, предизвиква болести на черния дроб, рак на червата и кожни проблеми.

- Недостигът на ви-

тамин С, F, натрий и калий, съчетан с алкохол, никотин и наркотици, предизвиква камъни в бъбреците.

- Недостигът на витамин В6, хром, цинк, манган, ванадий, калий и фосфор, съчетан със солена, люта и пържена храна, предизвиква жлъчни камъни.

- Недостигът на витамин В3, В5, С, Е, цинк и молибден, съчетан с алкохол, захар, мазнини и белтъчини, причинява диабет.

- Недостигът на ви-

тамините В1, В5, D, калий, желязо, силиций и хранителни влакна, съчетан с много белтъчини, мазнини, захар и алкохол, причинява рак на дебелото черво и простатит.

- Недостигът на витамин С, калий, натрий, манган и селен предизвиква слабост и болки в мускулите.

- Недостигът на витамини А, Е, С, В5, В6, мед, селен, фосфор и калий, съчетан с много мазнини, захар, белтъчини и алкохол, предизвиква болки в ставите.

- Недостигът на витамини D, С, В9, В12, калий, флуор, цинк и мед причинява остеопороза, а на витамини В1, В3, В6, С, Е, мед селен и сяра предизвиква артрит.

- Недостигът на витамини Е, В1, В3, В6, В9, В12, желязо, манган, мед и фолиева киселина, съчетан с обилно хранене с животински мазнини, белтъчини, захар и алкохол, води до анемия.

Затова доброто здраве не е събитие, то е сложен и продължителен процес!

**Тошко ТОДОРОВ
кабинет по
квантова медицина
тел.: 02 84313 70,
0878 544 006**

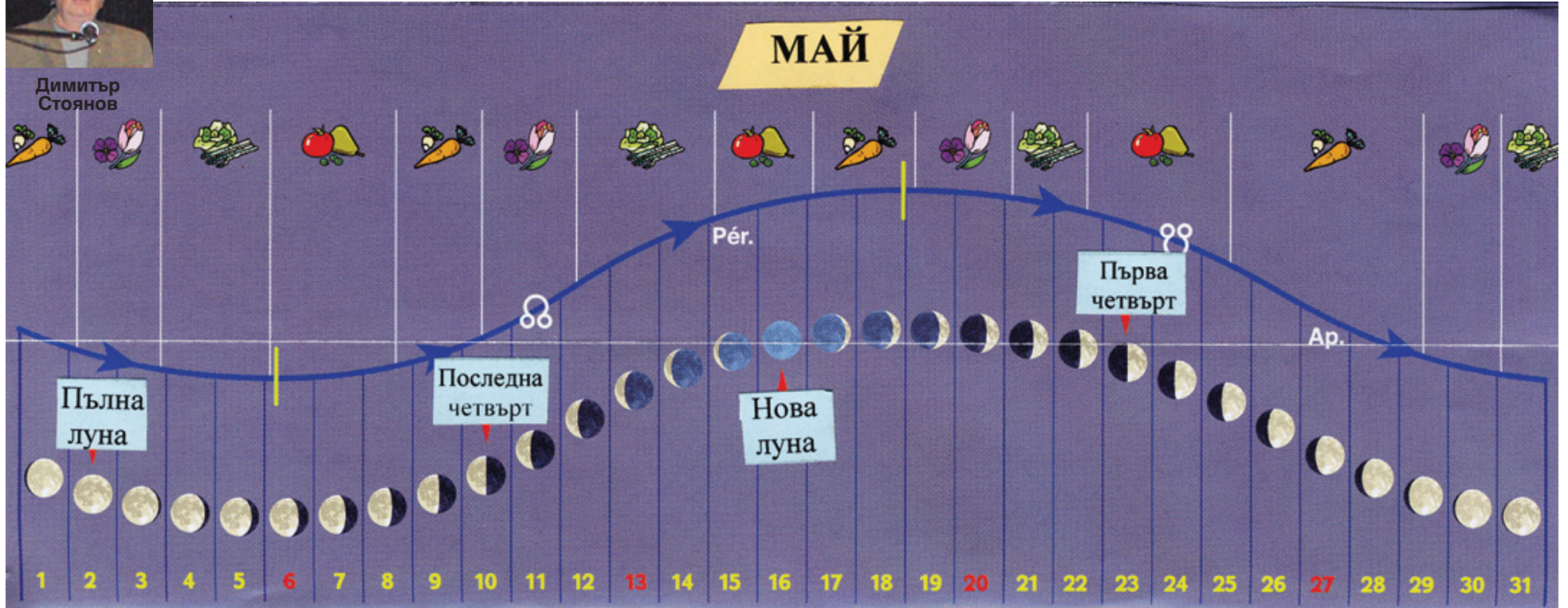

БИОДИНАМИЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА НА МЕСЕЦ МАЙ 2007 г. - I част

Димитър Стоянов, Биодинамичен фермер - с. Бачково

Димитър Стоянов

Импулс растен.	Дата ден	Вид раст.	ВИД ДЕЙНОСТИ В ГРАДИНАТА
ДЕВА 7.36	1 В	Земя 	Прекопайте и загърлете картофите. Разреждете морковите и ряпата.
	2 С	корен	
ВЕЗНИ 1.22	3 Ч	Светлина 	Засейте цветните лехи. Грижете се за розите - пръскайте и подрязвайте. Пензирайте петуниите и далиите, за да получите по-добър цвят.
	4 П	цвет	
СКОРПИОН 4.20	5 С	Вода 	Пикирайте босилека и другите подправки, пензирайте слабите растения и оставете най-доброто за водач. Присадете брюкселското зеле за реколта през ранната есен, като използвате неторен участък от градината. Окосете и валирайте зелените площи.
	6 Н	Лист	
СТРЕЛЕЦ 18.01	7 Пн	Топлина 	Време за садене - край 6,21 ч. Засейте фасул за зелен, без притки. При окопаване оставете 3-5 от най-добрите поници, наторете добре. Времето е добро и за късния набразден грах. Ще е готов в края на юли. Поддържайте постоянна влага на посевите.
	8 В	Плод	
КОЗИРОГ 20.24	9 С	Земя 	На сенчесто място засейте ряпа. За есенно-зимния сезон ще я проредите в края на месеца - 26, 27, 28, при луна в Дева. Засейте и цвеклото за есенната салата, полейте и загърлете вадите.
	10 Ч	корен	
ВОДОЛЕЙ 12.18	11 П	Светлина 	Засейте семена на есенните цветя. Време е за засяване на цветното зеле. На 11 не работете след 18 часа.
	12 С	цвет	
РИБИ 5.08	13 Н	Вода 	В добре разрохкана площ засейте копър за есенното консервиране - на редове, не дълбоко. На 3-4 см слагайте по едно семенце. За месец ще достигне 10-15 см. Прекопайте и оплевете при луна в Рак или Скорпион (18 или 28 юни). Пикирайте зелето.
	14 Пн	Лист	
ОВЕН	15 В	Топлина 	На 15 не работете през целия ден. Може да се сее цветен фасул за късната реколта. Не се препоръчва да е близо до лука и праза - не са добри съседи..
	16 С	Плод 	

ЕСТЕСТВЕНИТЕ ЛЕКАРСТВА

МАЩЕРКА

(*Thymus sp. Diversa L.*)

Основни представители: Бабина душица, овчарски босилек.

Използвани части от растението: Надземната част, събрана по време на цъфтеж (май-юни), изсушена при температура до 35°C.

Основни биологично-активни съставки: Етерично масло, съдържащо производни на р-цимола, танини, смолисти вещества, флавоноиди и др.

Здравни ефекти: Отхрачващо, спазмолитично, противовъзпалително, антибактериално, хипотензивно, болкоуспокояващо действие.

Приложение:

Бронхити, бронхопневмонии, бронхиектазии, магарешка кашлица, неврастения, безсъние, язвена болест, гастрит, диария и др.

Начин на приложение: 1 супена лъжица от билката се запарва с 300 мл вряща вода и кисне 30 минути. Пие се по 100 мл 3 пъти дневно. **Външно приложение за бани:** 100 г дрога ври 10 минути в 3 литра вода, след което изстива и се прецежда.

Странични ефекти: Не са установени.

Милена АТАНАСОВА

От стр 1

Както е известно, "строгата" дефиниция на понятието родово имение може да се намери в горния десен ъгъл на титулната страница във всеки брой на вестник "Родово имение". То се базира преди всичко на представите на Владимир Мегре и неговата чаровна героиня Анастасия. Подробности и информация за специфичните особености могат да се прочетат в много от статиите на вестника, както например в материалите от брой 3(64), 2007 г., където се описва гостуването на българската група в руското екоселище "РОДНОЕ" (в района на гр. Владимир) на акад. Медиков и писателя Ефим Кушнер - добре познати на българския читател. Един примерен идеен проект бе описан от агронома В. Александров в коледния брой 51(60) на вестник "Родово имение", 2006 г. Специална администрация заслужава създаденото родово селище "Васил Левски" в района на турската граница с личните усилия и съдействие на г-н Атанас Панчев - издател на вестник "Родово имение". Известно е и друго едно екоселище, "Туберкул" в Сибир, създадено от Висарион, но не съм убеден, че то може да бъде давано за пример и подражание, затова ще го отмина без коментар.

Освен това бих искал да отбележа, че аз лично съм имал удоволствието неколккратно да посещавам и гостувам на родовите имения на един преуспял българин в района на столицата на Канада (проф. Йотов от шуменския край) с размер от около 1600 декара, на Ректора на университета Карлтън на канадско-американската граница (около 800 декара), на един поляк-дизайнер, също в Канада, с размер от около 600 декара, както и това на датския професор Андерсен, с размер около 15 декара в района на гр. Оурхус и на проф. Ханс Робърт Грим в района на Вашингтон (Коледж парк) с размер от около 12 декара. В различните държави те имат различни названия (най-често "летни къщи", макар да се обитават и в други сезони на годината). Разбира се, у нас е истинска утопия човек да има амбицията да прави родово имение от хиляди декари. Нещо повече, не винаги е нужно имението да бъде непременно 10 декара. Целите на родовото имение могат да бъдат постигнати почти изцяло дори само на площ от 3-5 декара, ако то бъде добре организирано. Цената на земята непрекъснато расте и често се изисква цяло състояние за закупуването и доброто уреждане на едно подобно имение. Никак не е лесно в наше време да бъдат уредени и защитени административните формалности по притежанието на подобно имение и преодоляването на съпротивата, конкуренцията и вълчите апетити за власт и пари на имащите.

Ще се опитам да разкажа за моите представи и опит в създаване на подобно родово имение и за усилията ми да го модернизирам със собствени сили и средства, отчитайки постиженията на новите технологии и моите реални възможности и увлечения. За да бъде правилно разбран, бих искал още в началото на моя разказ да кажа ясно, че винаги съм имал една специална привилегия, която ми е позволила да преодоля безбройните трудности, в това число и безпаричието, което рядко ме е напускато. Става дума за факта, че с малки изключения аз съм имал дързостта и способността всичко да правя сам, със собствените си ръце и с помощта на моето любимо семейство. Наред с научните си дейности аз умея да зидам, да редя фаянс и мозайки /обикновена, римска, венецианска и др./, да правя водопроводни и електрически инсталации, покривни конструкции, арматура, паркет, обичам да се занимавам с дърводелство и какво ли още не. Освен за себе си, аз често изявявах своите способности и за приятели, но напоследък вместо признателност и благодарност започнах да получавам противното. И все пак, нека разкажа накратко за създаването и развитието на нашето родово имение.

ЕДНО РАЗЛИЧНО МЯСЦЕ

Мястото, за което става дума, е бивше лозе от около 4 декара, което бе закупено преди 38 години от частно лице в землището на с. Варвара, Бургаско. То беше почти изцяло запустяло и изоставено, незаградено, без вода и електричество. Самото село има интересна и малко позната история. То е било заселено от бежанци, дошли от Турция, които са били оземлени с по 20 декара по 4 декара за лозе и 16 за засяване на полски култури. На френският инженер Шарон му било възложено да построи и предаде на бежанците еднотипни къщички с по две стаи и кухня, известни като "шаронови къщи". През поминалата година бе отбелязана 90-годишнина от създаването на селището. Моите проучвания обаче показаха, че с. Варвара фигурира, макар под друго име, в дневниците на разни френски и английски пътешественици няколко години по-рано, като са описани и няколко лековити извора, или, както са ги наричали, "аязмо". Един от тях съществува и сега, като в негово съседство е построен скромнен параклис. От разказите на най-старите хора от селото зная, че този район на Странджа планина е бил любимото място за лов на цар Борис III. Дядо Антон - един от много интересните мъдри хора на селото (вече покойник), ми е разказвал любопитни истории за неговите срещи и разговори с Царя, част от които съм записал на магнетофон, но не му е мястото да се впускам в подробности сега. Предполагам, че и името на районния център Царево (преди - Мичурин) е свързано с тези легенди.

Вероятно е любопитно да разкажа накратко как точно попаднах във Варвара и закупих през 1968 година моето родово имение. По него време работех в Софийски университет и по поръка на профсъюзната организация аз и един мой колега бяхме изпратени да намерим място за летуване в най-южното ни Черноморие. За тогавашното поколение то бе относително малко познато, тъй като районът от град Мичурин на юг се водеше гранична зона със специален режим на пропуски и гранични листове. Едва през последната година тази гранична зона бе преместена на юг от гр. Ахтопол, а Варвара остана II-ра гранична зона, като отклоняването от пътя на повече от 200 метра бе строго забранено.

След като си изпълнихме успешно задачата за обезпечаване на място за летуване на профсъюза, тогавашният председател на изпълкома на Ахтопол Владимир Пасков започна да ни агитира да закупим от общинската земя парцели за наши лични цели. Парите бяха нужни на общината, за да се построи културен дом. Нашите заплати на главни асистенти, каквито бяхме по това време, бяха твърде ниски, за да можем да си го позволим, въпреки относително невисоката цена. Тогава на него му хрумна мисълта да ни предложи лозето на бай Андрей Стоврев, който току що се бе пенсионираше като милиционер и сега се занимаваше с риболов. Намерихме го на рибарника и набързо се спазарихме, оформихме документите, след което направо на брега го отпразнувахме с прясна риба и чудесна сливова ракия. Така станяхме "варвари" и оттогава, в продължение на вече половин век, за мен и моето семейство всички пътища водеха към най-южното Черноморие. Това беше една от причините по-късно да напусна Софийски университет и да се преместя в Бургаския "Проф. Д-р Асен Златаров", напълно споделяйки изказването на Хемингуей - "всичко което не е море, е провинция". По-късно купих и част от дворно място в покрайнините на селото, където със свои сили и с помощта на роднини и приятели построих малка къщичка и засадих много плодни и декоративни дръвчета, а майка ми стана жител на селото и заживя там през топлия месеци. По този начин мо-

ето родово имение бе съставено от две части, но въпреки това сумарно нямаше и половината на тези 10 декара по норматива на вестника.

Последваха години на напрегнат творчески труд, направа на сервизни помещения, жилищни сгради и най-важното - създаване на трайни насаждения от обикновени и екзотични растения. Създадохме си специален маточник, където по вегетативен път отгледахме много разсад от различни сортове лози, смокини, рози, нарове, лимани, мандарини, райска ябълка, хинап (хурма), фойхоа, люляк, жълта и бяла акация и много други. Освен за собствени нужди, щедро ги раздавахме на местното население и на други "преселници". За известно време имахме и огромно дърво, донесено от Виетнам. В момента там расте маслиново дръвче, отглеждаме и голям брой палми - финикови, "Вашингтон", юка и др. В този ред на мисли бих искал да отбележа, че и разсада за зеленчуковите култури произвеждаме сами. Неговото засяване обикновено се прави още през януари - февруари, а пикирането - в края на февруари и първата половина на март. Тази година нещата са още по-добри поради топлата зима. Нашият разсад е вече готов към днешна дата за пикиране, т.е. няколко седмици по-рано от обичайното. Наличието на растения в стаята, в която живеем, освежава обстановката и укрепва здравето.

Липсата на вода и невъзможността да се прекара водопровод от и за сметка на общината стана причина навремето да организирам на обществени начала прокопанването на няколко метра тръбопровод. За да стимулирам другите, аз поех и изкопах вместо един, два дяла и положих сам водопроводните тръби, като си направих сам и цялата вътрешна водопроводна и канализационна инсталация, плюс санитарната яма.

Още преди повече от 10 години от нас бяха направени и първите опити за прекарване на сателитна телевизия и Интернет. Завършихме курсове за капитани на корабчета до съответни моторни лодки, въпреки че регистрацията беше изключително сложна поради страха на властите да не избягаме в Турция - въпреки ограниченията, бягствата на германци от ГДР бяха често явление по време на комунизма.

Вероятно е любопитно да кажа, че плодните дръвчета ставаха все повече и вече няколко десетки години семейството ни действително се изхранва с обилните плодове от тях. Някои от плодовете пресни издържаха до март - април, други бяха дълбоко замразявани, а трети консервирани. Понастоящем имаме около 15 смокинови дървета, 8 нара, 9 праскови, 6 ябълки, 5 круши, 8 райски ябълки, 4 хинапа, 5 череши, 4 ореха, 3 бадема, 4 сливи, 15 лози, 2 дряна, много къпини, малини и др., а от декоративните дръвчета - десетки люлякови и акациеви такива, дафинови и лаврови храсти, над 20 розови храсти, един от които има височина над 6 метра (и би могъл да претендира за вписване в книгата на Гинес), 6 иглолистни вечнозелени дървета и много, много др. Ще дам само два примера за пряката полза от екологически чистата продукция, с която се изхранваме две семейства (нашето и това на дъщеря ни): една от черешите, която живя над 30 години, даваше толкова плод, че всяка година правехме стотици буркани компот, сладко, сок и др. Смокините - 4 сорта - даваха по три реколти годишно и на практика не успяхме да ги оползотворим, въпреки че щедро раздавахме на познати и непознати, а дори хранехме и животинките с тях. Тъкмо се готвехме да правим смокинова ракия, но уви, я забраниха или, по-точно, направиха непоносим акциз за нея. Наш "патент" е производството на смокинови сокове чрез екстракция без за-

ЗА РОДОВО ИМЕНЕ

хар и на компоти от смокини, както и сладко от зелени и зрели смокини.

Бих искал да кажа няколко думи за използването на естествени и изкуствени торове, за методите за подобряване структурата на почвата и ефективността на производството на плодове и зеленчуци. Използваме преди всичко естествени и горски торове, а напоследък - специален течен тор ХУМАСИТ, който се оказва много добър и икономичен. Той може да се внася както чрез почвено торене, така и чрез предварително накисване на семената или пръскане на листата на растенията. Освен наличието на основните макрокомпоненти в него са въведени и подпомагащи микроелементи, нужни на растенията.

Няма да описвам подробности по микроструктурата на имението и останалите му особености. Ще спра вниманието на читателите върху някои съществени различия от споменатите по-горе родови имена. Най-напред искам да отбележа, че ние не се стараехме да разделяме отделните зони със строго геометрични форми, както това е направено в идеиния проект на агроном В. Александров, а разполагаме отделните блокове и алеи с произволна форма, съобразявайки се с естествените неравности и естествената денivelация на терена, както и с наличието на участъци с големи дървета. На нашия терен има например над 20 дъбови дървета, глог, осен, диви круши и дори бамбук, те оформят голяма част от северозападния горски ъгъл на участъка. Сред тях са оформени малък амфитеатър с каменни седалки и голяма площадка, където се монтира, само за през лятото, 3-4 шатри (всяка 3x3 м), формиращи образователен център с възможност за аудио и видеопрезентации, поставяне на постери и провеждане на семинари, летни школи, кръгла маса, другарски срещи, юбилейни чествания и др. подобни. В съседство на този терен сме изкопали и създали малко езеро, над което са разположени вани за водни процедури, слънчеви колектори за топла вода, соларни лампи и малка спортна площадка. Обемът на езерото е от порядъка на над 10 000 литра и водата се събира от валежи през зимата и пролетта. Водата от езерото може да се изпомпва и използва за поливане и зареждане на няколко резервоара за сушавите месеци. Налице е също малка помпа, захранвана от фотоволтаични слънчеви батерии, която повдига част от водата до един резервоар, от който се формира малък декоративен водопад (в процес на оформяне). Предвидено е езерото да се зарежда с декоративни сладководни рибки през топлите месеци.

Споменатият образователен център се използва много рационално за различни цели, особено през юли и август. Провеждат се интердисциплинарни лекции, дискусии, както и курсове по най-интересните и актуални проблеми на нашето съвремие. Тяхното начало бе поставено преди 10 години още в Бургас и продължено във Варвара. Бяха изнесени стотина лекции и проведени разнообразни курсове. Наши гости лектори идват от много университети и институти на БАН. Ето част от темите: нови територии за света и вселената, алтернативна медицина, физика на Бога, космически разум, торсионни полета, гравитация, антигравитация и супергравитация, религия и обединяване на религиите, глобализацията, биоенергетичен обмен, радиестезия, геопатогенни зони, мрежа на Хартман и Кюри, алтернативни източници на енергия - изследвания и практически приложения - създаване на климатични и хладилни инсталации. Освен български учени в работата на лятната школа редовно вземат участие и чужденци от Англия, Япония, Канада, които представят своите оригинални идеи.

За запазване традициите на рода и прадедците е в процес на построяване малък

парацелис на името на апостолите Павел и Петър. Неговата конструкция и размери са показани на долния чертеж. Построяването за съжаление се забави поради неоправдани и непонятни промени в становището на един от моите съсобственици, носещ името на един от тези апостоли, въпреки наличието на писмен нотариално заверен договор и формирането на специално сдружение за тази цел.

За интериора на този парацелис са събрани голям брой интересни икони с холографски обемни (3D) изображения, лазерни осветления, иконостас, камбана и др. Предвидени са подходящи места за родословните дървета на двете семейства, исторически факти и много снимки от историята на двата рода. С огромно удоволствие си спомням първите дни на създаването на имението, когато, живеейки в една алпийска палатка заедно с чудесния човек чичо Симеон Каменов, работихме месеци наред за построяването му. Той често ми казваше, че ме възприема като свой син и искрено и всеотдайно ми помагаше (както и аз на него).

Пропуснах да коментирам въпроса с отглеждането на животни. Преди години редовно отглеждахме кокошки и зайци, което беше много забавно и полезно и носеше много радост на нашата дъщеря и внучка. За момента не го правим, но съоръженията все още се пазят и вероятно ще се върнем не само към тези животинки, но и към козичка за прясно мляко. Зная, че някои посрещат с нотка на ирония подобни интереси и дейности, но това не ни смушава.

Дали възнамеряваме да правим още нещо? Разбира се, че да, ако Бог ни даде още здраве и живот. Имаме недовършена сграда за сезонно ползване, еко и метео-лаборатория, малък плувен басейн и др. Много бихме искали да пуснем в действие специален семеен фитнес и физиотерапевтичен център със съответен солариум, като една част от съоръженията вече имаме налице. Имаме няколко универсални комбинирани масажора с програмирани механични вибрации, с инфрачервени и магнитни въздействия, циатомасаж, програмиран и компютърно контролиран масаж, микро- и макросауна и др. Налице са също специална лежанка и уред за коремни преси, велоергонометър, шведска стълба, акупунктурни съоръжения, ротационно-ленточен масажор и др.

В културно-информационен аспект планираме създаване на голяма електронна компютърна мултимедийна библиотека, читална зала и др., като очакваме спонсорство от международна институция. Искаме да го наречем "първо частно електронно читалище", комбинирано и с класическо многотематично книгохранилище и специално оборудвана читална мултимедийна компютърна зала.

Предвиждаме създаване на наша собствена автономна енергийна станция, работеща на възобновяеми енергийни източници, биомаса, биодизел и разлагане на водата до получаване на водород и т.нар. "браун-газ" за енергийни нужди. Вече се провеждат предварителни опити и се подготвят експериментални уредби за нови такива.

Най-голямата ни утопична мечта е създаването на нашия "колизеум", за който имаме разработен проект и също очакваме спонсорство. Той би предал изцяло нов облик не само на родовото имение, но и на целия микрорайон. Засега ще се въздържа от повече коментари. Считам, че още не му е дошло времето.

Бих се радвал, ако горенаписаното бъде от полза за читателите. Бих могъл да го илюстрирам в бъдеще със снимки, видеоклипове и конкретни инструкции. Вероятно ще се опитам да го включа в мултимедийен компакт диск CD-Rom или DVD, каквито се опитваме

да създадем. Налице е възможност за оформяне на скромна издателска база с апаратура за подвързване и ламиниране. Подготвя се и издаването в електронен вид на някои от по-интересните доклади на летните образователни школи и семинари, както и електронен албум на снимки от живота на семейството и гостите на имението и природните красоти на околностите на Варвара. Скалните масиви на морския бряг край Варвара, декорирани от морските вълни и ерозията, са наистина впечатляващи!

В заключение на своя разказ бих искал да предложа помощта си на тези от читателите, които твърдо са увлечени от идеята да си създадат свое родово имение, но нямат достатъчно опит и умение. В какво би могла да се изрази тази помощ?

1. Даване на конкретни консултации по всички въпроси, свързани със създаване на родово имение.

2. Приемане на етапи по един до двама от желаещите като стажанти - помощници, които хем да ми помагат, хем да се учат "на занаят". Но имам едно строго изискване - предварително лично запознаване и опознаване с кандидатите, за да се избегнат каквито и да било недоразумения и рискове за дисхармония във взаимоотношенията. Местоположението на моето родово имение в района на Черно море, с. Варвара, община Царево, дава възможност да се съчетае полезното с приятното - ходене на плаж, работа в имението и евентуално, през част от времето, занимание с интелектуална работа, компютър, Интернет, мултимедия и участие в семинари, дискусии и др. подобни според сезона. Всичко става при конкретна взаимна договореност, в зависимост от индивидуалните интереси и възможности на кандидата.

3. Предлагане три места за родови имена и уреждане според конкретния случай и интереси, било чрез директно заплащане в брой (предпочитано), съсобственост на изплащане, бартер или лизинг. За какво конкретно става дума в момента:

а) участък от около 10 декара в района на университетския град Свищов, който от двете страни граничи с два отводнителни и напоятелни канала, гора, път, наличие на подпочвена вода на няколко метра дълбочина, в относителна близост до р. Дунав (възможност за риболов), близост до семеипроизводно стопанство, т.е. добър шанс да може да се използва съответна техника, естествен тор и др. Отстояние до града и жп гарата само на 1-2 километра. Отстояние от място с предлагана добре платена работа - 7-8 км.

б) втори участък от около 2-3-4 декара овощна градина в с. Деков, Плевенско, с чудна гледка към р. Дунав и Румъния. Отстояние от реката само на няколко километра и възможност за намиране на високоплатена работа наблизо.

в) трети участък в района на Средна гора - землището на гр. Вакарел, махала Ръжана-2, заградено с телена мрежа, самостоятелен водоизточник - сондаж с дебели обсадни тръби, а така също наличие на строителни материали, строително петно и нотариален акт.

Бих искал да отбележа, че край всеки от тези три предлагани участъка - наша собственост, могат да се намерят и други съседни парцели, предлагани от други продавачи, които биха позволили да се образуват комплекси от екооселища. При необходимост аз бих могъл да окажа нужното съдействие за целта.

Въпросът с цените ще се решава по взаимно споразумение в зависимост от пазарната конюктура и след запознаване на място със съответния парцел. Във всички случаи цените са по-ниски от средностатистическите такива за страната.

За повече информация: тел. 088/6201428; 02/9672580 или 0550/62532 и електронна поща: han_asparuh@abv.bg; han_asparuh@yahoo.com

РАЗРУШАВАНЕТО НА АДА И НЕГОВОТО ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ

Л.Н. ТОЛСТОЙ

I
Това се случило в онези времена, когато Христос откривал на хората своето учение.

Учението било така ясно и неговото следване било толкова лесно и толкова очевидно избявало хората от злото, че не можело да не се приеме, и нищо не могло да удържи неговото разпространение по целия свят.

И Велзевул, отецът и повелителят на всички дяволи, бил разтревожен. Виждал ясно, че неговата власт над хората ще свърши завинаги, ако Христос не се отрече от своите проповеди.

Той бил разтревожен, но не унивал и подстрекавал покорните му фарисеи и книжовници колкото се може по-силно да оскърбяват и мъчат Христа, а учениците на Христос съветвал да бягат и да го оставят сам.

Надявал се, че заговорът за позорното смъртно наказание, поругаването, това, че всичките му ученици го изоставили, и накрая самите страдания и смъртното наказание ще направят така, че Христос да се отрече от учението. А това отричане ще унищожи и цялата сила на учението.

Делото се решавало на кръста. И когато Христос възкликнал: "Боже мой, Боже мой, защо си ме оставил?" Велзевул започнал да ликува. Той хванал приготвените за Христа окови и, надявайки ги върху собствените си крака, ги направил така, че те да не могат да бъдат скъсани, когато бъдат сложени на Христа.

Но изведнъж от кръста се раздали думите: "Отче, прости им, тъй като те не знаят какво правят", след това Христос възкликнал: "Свърши се!" и умрял.

Велзевул разбрал, че за него всичко е пропаднало. Той искал да махне оковите от краката си и да бяга, но не можел да се помръдне от мястото си. Оковите се споили и държали краката му. Искал да се издигне с крилете си, но не могъл да ги разпери.

И Велзевул видял как Христос в светло сияние застанал до вратите на ада, видял как грешниците от Адам до Юда излезли от ада, видял как се разбягали всички дяволи, видял как самите стени на ада беззвучно се разпадали на всичките четири посоки.

Той не могъл повече да издържи това и като изпищял пронизително, се провалил през пропукания се под на ада в преизподнята.

II

Минали 100, 200, 300 години. Велзевул не пресмятал времето. Той лежал неподвижно в черния мрак и мъртвата тишина и се стараел да не мисли за това, което е било, но все пак мислел и безсилно ненавиждал виновника за своята гибел.

Но изведнъж - той не помнел и не знаел колко години са минали оттогава - чул над себе си звуци, които приличали на стъпки, стонове, викове, скърцане със зъби.

Велзевул надигнал глава и започнал да се вслушва. В това, че адът може да се възстанови след победата на Христа, Велзевул не можел да вярва, а междувременно трополенето, стонове, виковете и скърцането със зъби ставали все по-ясни и по-ясни.

Велзевул надигнал туловището си, прибрал под себе си мъхнатите си, с прораснали остри нокти, крака (оковите за негово удивление сами паднали от тях) и, размахвайки свободно разперените си криле, засвирил с този призивен звук, с който в предишните времена призовавал при себе си своите слуги и помощници.

Неуспял още да си поеме дъх, над неговата глава се отворила дупка, пробляснал червен огън и тълпа дяволи, бутайки се един друг, се изсипали през отвора в преизподнята и като врани нападнали наоколо, разпилявайки се в кръг около Велзевул.

Дяволите били големи и малки, дебели и слаби, с дълги и с къси опашки, с остри, с изправени или с криви рога.

Един от дяволите, с пелерина на раменете, целият гол и гланцовочерен, с кръгло лице без брада и мустаци и огромен увиснал корем, седял върху каменна плоча пред самото лице на Велзевул и ту затваряйки, ту отново опулвайки своите огнени очи, не преставал да се усмихва, като равномерно помахва с дългата си, тънка опашка насам натам.

III

- Какво значи този шум? - казал Велзевул, сочейки нагоре. - Какво има там?

- Всичко това, което е било винаги - отговорил гланцовият дявол в пелерината.

- Та нима има грешници? - попитал Велзевул.

- Много - отговорил гланцовочерният.

- А какво стана с това учение, което не искам да назовавам? - попитал Велзевул.

Дяволът в пелерината се усмихнал така, че се открили остри диволи преминал сдържан смях.

- Това учение не ни пречи. Те не вярват в него - казал дяволът с перелината.

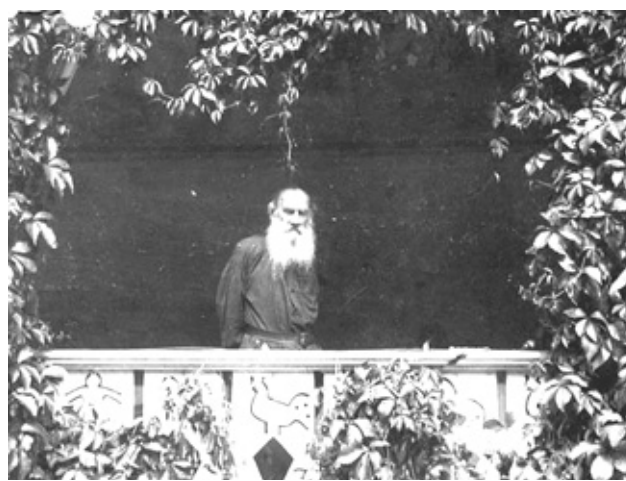
- Та нали това учение явно ги спасява от нас и той засвидетелства това със своята смърт - казал Велзевул.

- Аз го предадох - казал дяволът в пелерината, бързо потропвайки с опашка по пода.

- Как си го предал?

- Така съм го предал, че хората не вярват в неговото учение, а в моето, което те наричат с неговото име.

- Как направи това? - попитал

Лев Николаевич Толстой (28. 08. 1828 - 07. 11. 1910) на терасата на дома си в имението "Ясна поляна"

Велзевул.

- То стана от самосебе си. Аз само помогнах.

- Разкажи накратко - казал Велзевул.

Дяволът в пелерината навел глава, като че обмисляйки, без да бърза, а след това започнал да разказва:

- Когато се случи това страшно дело, че адът беше разрушен и нашият отец и повелител се отдели от нас - казал той, - аз отидох в тези места, където се проповядваше същото това учение, което едва не ни погуби.

Искаше ми се да видя как живеят хората, които го изпълняват. И аз видях, че хората, живеещи по това учение са съвършено щастливи и недостъпни за нас.

Те не се сърдеха един на друг, не се поддаваха на женската прелест и или не се женеха, а ако се оженеха, имаха по една жена, нямаха имущество, считаха всичко за обща собственост, не се защитаваха със сила от тези, които ги нападаха, и плащаха за злото с добро.

Техният живот беше толкова добър, че другите хора все повече и повече биваха привлечени от тях. Като видях това, аз помислих, че всичко е пропаднало, и исках вече да си тръгна. Но тук се случи едно обстоятелство, само по себе си нищожно, но ми се видя, че то заслужава внимание, и аз останах.

Случи се това, че между тези хора едни смятаха, че всички трябва да се обрязват и не трябва да ядат идолопожертвувания, а други смятаха, че това не е нужно и че може да не се обрязват и да ядат всичко.

И аз започнах да внушавам и на едните, и на другите, че това разногласие е много важно и че нито едната, нито другата страна не трябва да отстъпва, тъй като то засяга служенето на бога. Те ми повярваха и споровете се ожесточиха.

И едните, и другите започнаха да се сърдят един на друг и тогава аз започнах да внушавам и на едните, и на другите, че могат да докажат истинността на своето Учение с чудеса.

Колкото и да беше очевидно, че чудесата не могат да докажат истинността на учението, на тях толкова им се искаше да бъдат прави, че ми повярваха, и аз им

устрои чудеса.

Да им ги направя не беше трудно. Те вярваха на всичко, което потвърждаваше тяхното желание само те да са сами в истината.

Едните казваха, че върху тях са паднали огнени езици, други казваха, че са видели самия умрял Учител и много други неща.

Те си измисляха това, което никога не е било, и лъжеха

в името на този, който ни нарече нас лъжци, не по-зле от нас даже без сами да забелязват.

Те казваха за другите: "Вашите чудеса не са истински - нашите са истински", а другите казваха: "Не, вашите не са истински, нашите са истински".

Работата вървеше добре, но аз се боях да не би те да видят прекалено очевидната лъжа и тогава измислих църквата. И когато те повярваха в църквата, аз се успокоих - разбрах, че ние сме спасени и че адът е възстановен.

IV

- Какво е това църква? - строго попитал Велзевул, не искайки да повярва, че неговите слуги са по-умни от него.

- А, църквата - това е, когато хората лъжат и чувстват, че не им вярват, тогава те, осланяйки се на бога, казват: "Ей богу, аз казвам истината".

Това фактически е църквата, но само с тази особеност, че хората, които са признали църквата, се уверяват, че вече не могат да се заблуждават и затова, каквато и глупост да са казали, вече не могат да се отрекат от нея.

Църквата се прави така: хората уверяват себе си и другите, че техният учител - бог, за да избегне лъжливо изтълкуване на закона, открит на хората, а избрал особени хора и само те или тези, на които те предадат тази власт, могат правилно да тълкуват неговото учение.

Така че хората, които смятат себе си за църква, мислят, че те са в истината, не защото това, което проповядват е истина, а защото смятат себе си за единствени законни приемници на учениците на учениците на учениците и накрая - на учениците на самия учител бог.

Макар че в този метод съществуваше същото неудобство, както и при чудесата, а именно това, че хората можеха да разберат всеки за себе си, че те са членове на една истинска църква (което винаги е било), ползата от този метод е тази, че, веднага след като хората казаха за себе си, че те са църква, и върху това утвърждение изградиха своето учение, то те вече не можеха да се отричат от казаното, колкото и нелепо да е било то и

каквото и да твърдят другите хора.

- Но защо църквата е преизтълкувала учението в наша полза? - казал Велзевул.

- Те го направиха, тъй като - продължил дяволът с пелерината - като признаят себе си за единствени тълкуватели на закона на бога и като убедят в това другите, тези хора вече са считани за висши изпълнители на съдбите на хората и получават висша власт над тях.

Получавайки тази власт, те естествено се възгордяха и голямата част от тях се развратяваха, като по този начин предизвикваха негодувание против себе си и вражда между хората.

За борба със своите врагове те, без да имат друго оръжие освен насилието, започнаха да гонят, затварят, изгарят всички тези, които не признаваха тяхната власт.

Така че те със своето положение бяха поставени в необходимостта да преизтълкуват учението в такъв смисъл, че то да оправдава техния безнравствен живот и жестокостите, които извършваха против своите врагове. И те направиха точно така.

V

- Но нали това учение е толкова просто и ясно - казал Велзевул, все още не желаейки да повярва, че неговите слуги направили това, което той не се сетил да направи - да го претълкува. "Постъпвай с другите така, както искаш да постъпват с теб". Как да се претълкува това?

- А за това, по мой съвет, те употребяваха най-различни ме-

тоди - казал дяволът в пелерината.

- Хората имат приказка за това как добрият вълшебник, спасявайки човека от злото, го превърнал в пшенично зърно и как злият вълшебник, превърнал се в петел, вече бил готов да изкълве това зърно, но добрият вълшебник изсипал върху зрънцето една мера зърно. И злият вълшебник не могъл да изяде всички зърна, нито могъл да намери това, което му било нужно.

По мой съвет те направиха същото за учението, което учи, че целият закон е да се прави на другия това, което искаш да правят на теб. Те признаха 49 книги за свещено излагане на закона на бога и в тези книги признаха всяка дума за произведение на бога - светия дух.

Те изсипаха върху простата, понятна истина такава купчина малки свещени истини, че стана невъзможно да ги приемат всички, нито пък да намерят в тях тази, която единствена е нужна на хората. Това е първият им метод.

Вторият метод, който те употребяваха с успех повече от хиляда години, се състои в това, че просто убиваха, изгаряха всички, които искаха да открият истината.

Сега този метод вече излиза от употреба, но те не го отхвърлят и макар да не изгарят вече хората, които се опитват да открият истината, ги клеветят, като по този начин им отравят живота, така че много рядко някой се решава да ги разобличи. Това е вторият метод.

Третият метод е в това, че признавайки себе си за църква,

следователно за непогрешими, когато им е нужно, те учат на противоположното на казаното в писанията, предоставяйки на своите ученици възможността да се избавят сами от тези противоречия.

Така например, в писанията е казано: "Имате един учител Христос и отец не наричайте никого на земята, тъй като имате един Отец, който е на небесата, и не се наричайте наставници, тъй като имате един наставник - Христос", а те казват: "Само ние сме отци и само ние сме наставници на хората".

Или е казано: "Ако искаш да се молиш, то моли се сам и тайно и бог ще те чуе", а те учат, че трябва всички да се молят заедно в храмовете с песни и музика.

Или в писанията е казано: "Не се кълнете", а те учат, че трябва всички да се кълнат в безпре-

кословно подчинение на властта, каквото и да иска тази власт.

Или е казано: "Не убивай", а те учат, че може и трябва да се убива на война и по преценка.

Или още е казано: "Моето учение е дух и живот, хранете се с него като с хляб". А те учат, че ако сложиш парченца хляб във вино и кажеш над тези парченца определени думи, то хлябът става тяло, а виното - кръв, и че да ядеш този хляб и да пиеш това вино е много полезно за спасението на душата.

Хората вярват в това и усърдно ядат тази попара, а след това, попадайки при нас, много се удивляват, че тя не им е помогнала - завършил дяволът с пелерината, и се ухилил до уши.

- Това е много добре - казал Велзевул и също се усмихнал. И всички дяволи се разсмяхли гръмко.

На стр. 16

РЪКАТА - КОМЕТА, ПОДСКАЗВА

Странното и необикновеното в сънищата се запечатва в паметта на човека.

Беше нощ. Сънувах нещо необичайно. Спомням си само онова, което усещах и виждах. Ръка, подобно на комета, се насочваше срещу мен. Блестеше, очертанията ѝ се виждаха в черно. Разбирах само, че се искаше да ме подменят. Но когато кометата приближи и посегна към сърцето ми, егва тогава някаква необяснима сила се възпречи у мен и с двете си длани я отблъснах. Още в просъница разбрах, че необикновеният посетител се беше отдръпнал. После бавно изчезна през затворените прозорци. Сънят свърши. Подказано ми беше, че трябва да видя и една звезда на югозапад. Че с мен ще стане някакво чудо... Чие послание беше? Нима има цивилизации от други планети, които знаят повече от нас? Не зная... Действително видях подобна звезда на посоченото място. Блестеше...

А чудото го чакам.

Николина АЛЕКСИЕВА

ОПИТЪТ ДА БЪДЕ ЗАМЕНЕНА КИРИЛИЦАТА С ЛАТИНИЦА

ЕЗИКЪТ И ПИСМЕНОСТТА КАТО ОБЕКТ И СРЕДСТВО ЗА ПСИХОТРОННО ВЪЗДЕЙСТВИЕ

инж. Рагу ПАНАЙОТОВ

Продължение от миналия брой

Методът, както видяхме от една страна, е приложение на принципа "Разделяй и владей!" и по отношение на езиците и писменостите.

От друга страна, подобна на меса в езика представлява **приложна психотроника от най-сатанински вид**, тъй като **езикът не е само средство за общуване, а най-вече инструмент за настройка на съзнанието и цялостната човешка същност за изпълнение на мисията, която всеки един народ има тук на Земята. Това е вибрация, енергия, която е географски и дълбоко генетично свързана със своите носители.**

Нека за пояснение си представим функционирането на електродомакинските уреди. За тях е необходим ток с определени параметри (честота, напрежение, сила и пр.) и всяка тяхна промяна води до спиране или повреждане на тези уреди. По същия начин промените в езика и писмеността се отразяват на съзнателно и подсъзнателно ниво, променяйки общия биоенергиен потенциал на личността. Това показват психометрични и радиестезични изследвания, но малкото информация за тях създава за недобросъвестни знаещи голямо изкушение за намеса с цел контрол и влияние.

По-нататък, измененията в езика и писмеността (наред с много други явления) следват

промените на фините космически вибрации в различните зони, през които преминава Земята заедно със Слънчевата система, галактиката и пр. Това е свързано и с процеси в други, неосезаеми за повечето хора измерения. Затова през определено време (но по естествен път!), се налагат промени. Става обаче въпрос за столетия и хилядолетия, а не за десетилетия или от днес за утре, към което все по-усилено и нетърпеливо се опитват да ни подтикнат.

Можем да направим и друго сравнение, от което се вижда сложността на системата език. Ако си представим каква многообразна и сложна музика съществува на базата на седем тона, то колко ли по-сложна е "музиката" на езика, изградена с помощта на 25 - 30, а в някои случаи до 80 звука?! И тук имаме "мажорни" и "минорни" "гами", "диези" и "бемоли", съзвучия и дисонанси... Нещо повече, в музиката честотите на тоновете (условно или доста по-бавно променливи) са фиксирани, докато в езика са налице фонетични закони, променящи самите звуци. Промяната на всеки един звук се отразява на всички останали и така цялата система с течение на времето се променя. (Например, думата "пашенос" след няколко столетия се превръща в "баджанак", а "хан" преминава и се "разклонява" в "кхан", "кан", "к(х)анас", "кънязъ", "княз", "кесар", "цезар", "цар" и пр., при което след време връзката изbledнява и хората започват да смятат, че ползват заемки от други езици.) Тоест, налице е крехко динамично равновесие във фонетично и словно отношение. Тогава, познавайки доня-

къде въздействието на музиката, колко по-фино и дълбоко ще е въздействието на речта и писмеността! Затова езикът е едно голямо сакрално неизвестно, което докосналите се до него обявяват за божествена и мистична тайна. (За постепенните промени в езика и правописа, водещи до "скрита неграмотност" виж също статията на Тачо Танев "За кирилицата и латиницата", публикувана в списание "НИЕ", бр. 1 от 2002 г.)

Известно е също, че на буквите се придават и цифрени стойности, и чрез тях се правят сложни астрологични и кабалистични изчисления, отчитащи явления в материалния свят и духовните измерения, времето, човешката същност и душа, мисловните и психическите процеси, взаимоотношенията между хората и пр.

Отваряйки скоба, ще се опитаме да поясним думите за писмената реформа, извършена от Светите братя Кирил и Методий. Тези закономерности в езика и писмеността могат да бъдат проследени в продължение на цялата многохилядолетна българска история. И това, което Черноризец Храбър означава като "черти и резки", а някои днес не съвсем правилно наричат "руни", също е запазено в необходимата степен в Кирило-Методиевата писменост, т.е. налице е приемственост. Та още в надпис на хан Омуртаг четем: **"Името е... Годината на появата на истинския Бог бе 6328** (от Сътворението на Света: 6328 - 5508 = 820 г.?). **Принесоха се жертви и се заклеха за... книгите."**

Следва

РАЗРУШАВАНЕТО НА АДА И НЕГОВОТО ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ

От стр. 16

VI

- Нима при вас, както по-рано, има блудници, грабителите, убийци? - вече весело попитал Велзевул.

Дяволите, също развеселени, заговорили всички заедно, желяйки да се изкажат пред Велзевул.

- Не както по-рано, а повече отколкото преди - викал един.

- Блудниците не се побират в предишните отделения - пищял друг.

- Сегашните убийци са по-зли от предишните - подвиквал трети.

- Не можем да смогнем с дърва за убийците - ревял четвърти.

- Не говорете всички заедно. А нека да отговаря този, когото попитам. Ти, който завеждаш блудствата, излез и разкажи, как правиш това сега с учениците на този, който забрани да се сменят жените и каза, че не трябва да се гледа с похот на тях. Кой завежда блудството?

- Аз - отговорил, измъквайки се изотзад по-близо към Велзевул, женоподобен дявол с тъмен червеникав отенък, с подпухнало лице и лигава, непрекъснато преживяща уста.

Този дявол изпъзлял напред от другите, седнал на плочата, склонил глава настрана и, като подвил между краката си опашката с четката, започнал, размахвайки я, да говори с напевен глас така:

- Ние правим това по стария начин, който ти употребяваше, наш отец и повелителю, още в рая, като предаде в нашата власт целия човешки род, и по новия църковен метод.

По новия църковен метод ние правим така: уверяваме хората, че истинският брак не се състои в това, в което той действително се състои - в съединението на мъжа и жената, а в това, да се премениш в най-хубавите дрехи, да отидеш в голямо, специално изградено за това здание и там, като наденеш на главата особени, приготвени за това шапки, под звугите на разни песни да се завъртиш три пъти около масата.

Ние внушаваме на хората, че само този е истинският брак. И хората, уверили се в това, смятат, че всякакво съединяване на мъжа и жената извън тези условия е просто с нищо необвързващо удоволствие или удовлетворение на хигиенните потребности, затова без да се стесняват, се предават на това удоволствие.

Женоподобният дявол навел подпухналата си глава на другата страна и замълчал, като че ли очаквал въздействието на своите думи върху Велзевул.

Велзевул кимнал с глава в знак на одобрение и женоподобният дявол продължил така:

- По този начин, без да оставяме при това предишния, употребявания в рая метод за забранения плод и любопитството - про-

дължил той, очевидно желяйки да поласкае Велзевул, - ние постигаме най-добрите успехи.

Въобразявайки си, че могат да си направят честен църковен брак, след като са се съединявали с много жени, хората сменят стотици жени и при това така привикват към разврата, че правят това и след църковния брак.

Ако някои изисквания, свързани с този църковен брак, им се сторят по някаква причина притеснителни, то те правят така, че извършват второ минаване около масата и първото се смята за недействително.

Женоподобният дявол замълчал и като изтрил с крайчето на опашката си слюнката, която напълвала устата му, наклонил глава на другата страна и мълчаливо се втренчил във Велзевул.

VII

- Просто и хубаво - казал Велзевул, - одобрявам. Кой завежда грабителите?

- Аз - отговорил, излизайки напред, огромен дявол с големи криви рога, с мустаци, завити нагоре, и огромни, поставени накриво лапи.

Този дявол излязъл както предишния напред и, оправяйки си мустациите с двете лапи като вонен, дочакал въпроса.

- Този, който разруши ада - казал Велзевул, - учеше хората да живеят като небесните птици и повеляваше да се дава на просещия и на този, който поиска, риза или кафтан, и каза, че за да се спасиш, трябва да раздадеш имането си. Как вие въвличате в грабежа хората, които са чули тези думи?

- Ние правим това - казал дяволът с мустациите, величествено отмятайки назад глава - точно така, както го правеше нашият отец и

повелител при и з б о р а на Саул за цар.

Точно така, както това б е ш е внушено то г а в а ,

ние вну-

шаваме на хората, че вместо да престанат да се ограбват един друг, на тях им е по-изгодно да позволят да бъдат ограбени от един човек, като му предоставят власт над всички.

Новото в нашия метод е само това, че за да се утвърди правото на грабеж на този един човек, ние го въвеждаме в храма, надяваме на главата му особена шапка, поставяме го на високо кресло, даваме му в ръцете пръчка и кълбо, намазваме го с постно масло и в името на бога и неговия син провъзгласяваме особата на този помазан с масло човек за свещена.

Така че грабежът, който прави тази особа, считана за свещена, вече с нищо не може да бъде ограничен. И свещените особи, и техните помощници, и помощниците на помощниците - всички, без да престават, спокойно и безопасно грабят народа.

При това обикновено се установяват такива закони и ред, при които даже без помазване празното малцинство винаги може безнаказано да граби трудещото се болшинство.

Така че в последно време в някои държави грабежът продължава и без помазаници така, както и там, където има такива.

Както вижда нашият отец и повелител, по същество методът, употребяван от нас, е стар метод. Новото в него е само това, че го направихме по-общ, по-скрит, по-разпространен в пространството и времето и по-силен.

По-общ направихме метода с това, че хората преди се подчиняваха по собствената си воля на този, когото избираха, а ние направихме така, че сега те, независимо от своето желание, се

подчиняват не на този, когото изберат, а на онзи, който им падне.

По-скрит ние направихме този метод с това, че сега вече ограбените, благодарение на особена косвена милостиня, не виждат своите грабителите.

По-разпространен в пространството е този метод с това, че така наречените християнски народи, недоволствайки от своите грабителите, грабят под различни странни предлози, преимуществено под предлога за разпространение на християнството, всички тези чужди за тях народи, у които има какво да се ограби.

Този нов метод е по-разпространен във времето, отколкото по-рано, благодарение на устройството на заемите - обществените и държавните: сега се ограбват не само живеещите, а и бъдещите поколения.

Този метод ние направихме по-здрав с това, че основните грабителите се смятат сега за свещени особи и хората не се решават да им противодействат. Достатъчно е само да се успее да се помаже с масло основният грабител и той вече може да граби спокойно когото и колкото иска.

Така едно време в Русия аз за опит поставих в царството една след друга най-гнусните баби, глупави, неграмотни, развратни и нямаци, по техните закони, никакви права. Последната, не толкова развратна, но престъпница, убива мъжа си и законния наследник. И хората, само поради това, че тя е била помазана, не й откъснали ноздрите и не я били с камшик, както правели това с всички мъжеубийци, а в продължение на тридесет години робски й се поклоняли, предоставяйки на нея и на всичките й безбройни любовници да ограбват не само тяхното имущество, но и свободата им.

Така че в днешно време грабежите са явни, т.е. отнемането със сила на кесията, конете, дрехите едва ли представлява и една милионна част от тези законни грабежи, които хората, имащи възможността да го правят, постоянно извършват.

В наше време грабежите са безнаказани, скрити и въобще се е установила между хората такава готовност за грабеж, че основната цел на живота на почти всички е грабежът, обуздаван само поради борбата на грабителите между себе си.

Следва

Всенародно екологично движение (ВЕД) "Родово имение"

Издател: Атанас Панчев

Сайт на Българска Родна Партия
www.bg-rodna.org

ГЛАВЕН РЕДАКТОР
Кръстанка Стаева-Панчева

Адрес на редакцията:
1172 София
КВ. "Дианабад"
ул. "Никола Габровски" N1
Хотел "Диана 1", ет. 6, ап. 62
тел.: 02/962-16-85
962-16-86, 962-16-87
e-mail: rodmenie@abv.bg
www.rodovo-imenie.org

Издателска Къща "Новата
Цивилизация" ЕООД - София
НВБ Банка "Биохим" - АД,
Централно управление - София
IBAN: BG63BACX96601031647309
BIC KOD: BACXBGSF

РЕДАКЦИОНЕН КОЛЕКТИВ:

Рени Радева
Николай Кафтанджиев
Лилия Стайкова

Отдел разпространение:
088/869 33 59

Проектант на
главата на
вестника и
герба на БРП
художник
Христо Танев

ISSN-1312-7063

Предпечатна подготовка и печат:
"Сладко солено XXI век" ЕООД